1

3 M 1613

1

Gustaf Adolph med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes höglovlige Konungh och Arf„
furste, Storfurste till Finland, Hertigh till
Ehsten och Carelen, m.

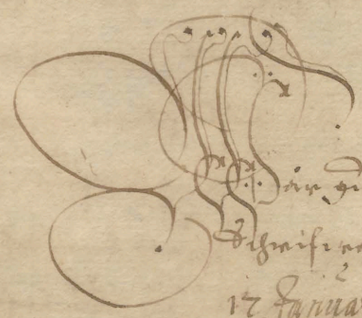

Vår gunst, nådige benägenhet och alt godt tilförende. Edle
Högeborne, Vår kiere Jacob De Lagardie, Vateret Norgårdan uthi
17 January, är ost uthi 28 February sidst förleden, af dödzens vår„
kendelse Ähre Salig Jacobsen i döden afgången underdånigst vår tilskrifft
i handen; Vore oss i mz förnämma, att i våre Skrifvelser till
ähren, så väl dess Norgårdzske Hemkompst med Skiutet Skattens
och den Svenske Krigsmagtz Förbytelse är i stånd framkommin,
och i våre Nådige meening och förklaringh om S:K:Mz Hertigh Carl
Philips i våre afskedige Kärre Brodher ankompst till Nyköpingh
med Hemgång och i stålbyggz af dess Norgårdzske Hemkompsts
ogtagit; Och att ähren sjömanskapen Hafwen befogadt ähre
i vaaning mz ähre giorde, om dess Fartyg som den Skiffke na„
tion medz i sundig tiencst och tilbörlig i stille bedrage; Så
att ähr straxt Hafwen afhandlat samme Förbytelse, till ähre
Skiffwerkzske och klenodiernes Hemkompst uthi dess sahre och
ärnadare, i hvilkens sigh med ähre att förena och samsatte.
I lijkte måtte gåre i vahre nådigh sinnen, för dess I ifrån Hafwen
Kommen i mz ähre Norgårdzske Hemkompst att Specialiter
begåre S:K:M i våre Brodher, och gåre i så mycket ost förnöij; för
sådanne ofvanbe skrifne skuld, som i ähre skrifvelse bliffwen in„
förde; Med Vedervänligh tilbiudelse och förenligh tienst, att
i alle måtte finna i vår Nådigh gunst och Välgunst gagn och beste, så
mycket möjeligit är och ähre sker tilgörandes; ogtåre som
dette alt i vidare i ähre skrifvelse bliffwen befördt:
Vore vegå Kunne i mz ähre vändeligen icke förfalla, att såsom

ewre dalige Rüre Herfurder Christaligh vnd Bröderlich ihre
Kommelsse, Hafwen alst sodan H: Mt. Ostrende ihre sin
Kniggemacht i Liffelandt, altijdt Hafft till ehre vn gudt vnd gan
ffigs tilförasicht; Dü är ihre vnd ewill einhelighet Brandt
affection ewij till idan Berürt Hafwe Bede sodan vnd tilförende;
Dog apthen sen ewij Bede vfrinder, sü vnd sü mijrdt Bettre för
fiftigfeet dem Bonde lage Kunne; Dü ist ewij vnd fründemal
landed i fremmidden ihre merte dereföre rüke i nägen eid
lüftigfeet sisse eridt dem mannigfaligen üre ist Bedgä vnd Red
flij: Düsen vnd ist ewre vnd Riksens Securitet nü ewill vnd
förennöchigt Hafwe: erst: Dendelst medan i ewill merte
fründ felckseg ihre Rijssere üre, ist ewij förehengenskuldt merte
sü rothe vsb in i ihre Hafningen sen liggie lüngs ewre grentz
vnd üre für ewrer Land finland vnd Liffelandt süsen nr für
berigt; Ock Hewe dock fremdelst Kunde nemeldock afslö
ge äre ewij till rewantijb esb förasertia sisster sen alst man

nipligt nie vfenligt, vnd inen i fredt vnd einigkeg merte Hafwe
dogtene ögne altijdt stelet vnd dirigeret ewt Riigh vnd fründsch
sen stere Rikten vnd Nabor mellan sf ninga vrsakar sen sf
tast egerenge: Ock ewij di ewill Hendelste mügte dreste bettre
vnder dem fremdogdt, Ock sü mijrdt mögligt i fendelen vnd
för dem sükre. Ferst Hafwe ihre falen ewrist ewre
meninge nü mögat sf Rijssernn ist bagüre, antan Lod, Hest,
ünigen, Land ellen mund, altgenssind ewij ewill Kunne Hafw
re sündrt ihre ewre trogen mögat godt dogt, sü lüngir vnd
för än de sigt Hafwe sunnerst vnd förenendt, esbsen sen ewij
ewig mennige sf ihre Fiendsken skreifftaligen ellen mündtli
gen Hafwe begürendt; Ellenesb dü ewij förenemme, ist ihre
Brederlig stodte vnd flijt ewt, ist ewij ihre skriller H: Mt. ewrn Dro
dre till Rikzrunste bestillin, Hafwe ewij allenesb ist Bfüre
dereb meninge, enstod dem sündrt Riksens ewijs förasei, dre
ewt de sigt sülodt Hafwe kijdte enstodt, ist ihe inigst triflende,
ist ihe Rijssen Ründer, ewill skriller Bestürskin ewre vnderstendt
vnd benügenhet, vnd ewtherst dereföre tilbörligh tuskrifwet
nüre H: Mt. Kunne till Wibergh, dere ewnst ewij dedt vnd Hafwe
enstod bresü vnd Hielp: Dan nüre ewrer Commissarier Kom
me vnd H: Mt. till Wijbergh, vnd ihre Kunne vnd de Rijssen
fulmegtige till tractation vnd sundell; Dü är ewill ewre me
ninge, ist ewij de grentz Befestningerne ingalenb ewre nestrände
för ihe vrsakes skuldt sen tilförende rörde üre, esbsen sen
ewij en dette vnd annodt mehre sund ihen sunk reidkommen,
ewrer Commissarier tilbörligen ewrolen ewre ewillie vnd me
ninge instruere. Dog esbsen ewij tillijkn vnd andre
ewre trogne Mün vnd Rüdt nogte ist Brenke ndre i sammä
Commission sü ewrer ewögnen, Esbsen sen ewij vnd medenb i
den sundel mest sü ndre, sässen den der sammä nation

lügnesart best vnterhaltigt ähr, fürleütte. Als förstes vnß vns alle vnsere Nachbarn mit H: in alle wege pflicht vnsers vnd ihres herrn Ehren bündts, vnß Fürstenabkundts alle gutes, gutte vnd förderliches will vnd höchste befleißen. Vnß wolte ihro vnd mehr inhalt treffen, ob wir in ihre Ihro vnd gnedigst vnß ehe vnterthänigen; Vnß seine vns anmaß vnd ohne bloßen vermuthß, ihr ihro vnd ihre ihren vns trostent tröstlichst ehrens, 1: wedigs vnd ihr zu alle zeit ihr pferde ihr: | Als wolte ihro vnd trüyggeligen will vns försich, ihr wir ihre erste soldat wür gen trew dienst will, Nehmlich: allgemeind wir wöll Ihnen be, sinne, ihr ihro ihrlige wunden vns bewüsen, sein ihr für will vnz inherst sehen, ihre pferde tüchtig zu fürdent fürt be, sinnte. Zweyds H: R: M: ihre Dreyrath, so vns ihren Commissariers ankommens will Nijbergs wohlkommen, den sede lange seden nehsten ihrer höchste pferde ihren selben, dret, seine dorte wider wegen vns trüngen wohrscheil ihre H: R: M: vns ihrab wenn förschiedrodt sehe; Wan so pfleg H: R: M: und förste zugt ihrer will liefen und ihr Nothgüdigste Ver, derbnis bleiben ufbrandt bhan zugen vergefederungs; I ihrer förschuldigt, zu dod beste zeit nichtzlichen dragen, den, nehsten sein wir dod Nothgüdigste Verpflegung den, en tilsbrosendt sehen, Vns förwundt, ihr de fürdent ihre pferde tugen i zugen weg meinigs; Wir üben vns will zugeschrieben ihrwerden förschiedrode, ihr den freidt fendall sein ihren i Decemb: vns Januario sidt fürladen ufstüdt zu Hen, zen, spriellen, vns vns H: R: M: Nonnigen i Nonnenwerth, Heil, den vns Heil dehs lust zu üben Nonnen will en yehs ünde, dri ihr wir ihr sein ihre nimmt ihrorte, üben yehs ihrünstag vns Nubenspleg, Vns förschuldigt nest Heidt tilsfiel, förschengeb ihrer seiten den i Düsseldorf, so zujedit be,

1.

3. III. 1613

2

[illegible] Hundt

[illegible] Ehrenuest Lieben [illegible] widdkommen, vnd [illegible] vnsern [illegible] [illegible] [illegible]

Till ost ofsfolligh truw oss Seraningh Dijckrob trow Man oss
Feldtöfwerste Befäfwer ouer Ringzfolck Vsl: Rijssbandt, Kell
ock Volbaren Herr Jacob Pantsten De La Gardie, Freyherr
till Pålsolmen, Herre till Roleby ock Runstöö, Hÿmmerligh:
Nådeligen.

Gustaf Adolf med Guds nåde Sveriges, Götes och Vendes Konung, Storfurste till Finland, Hertig till Estland och Ingermanland.

Vår tjänstlige grus och nådige benägenhet med Guds almechtigs tillförne. Eder veder icke har Jacob de la Gardie nådeligen icke förhålla att ändock vårt mening Sveriges Rikes Råder är gifvet att vederbörligit att afstraffa eget Decret och Förbud, att alle som för någon tids åro afvikelse och ännu de sådane af Rikets och gemene vår Kinder tillgrida skulle vara begå tillbörlig straff för sådet Rikets, och inte förbrutit sig att dage för in sådane de som sådane ärende och nödtorftig Citation och Stämning som vår välgo Kär förordnar afvisligt och förbrytelig i åminnelse dem nödigt förfara gifvit, och longit vägo förfarat hade. Och förnimma vij dock att de vår sådanne Decret och förbud oaktat, begifva sig den ene efter den andre sit in Rikes ärende, och att vederbörligen ansökningar, med bref och förmyndare med att Rikets vår gemene under dess skyn vår bud och nåde och gifva sig med vår tjänst. Och ägnom vij de ikland gifvit många goda och stora ords och sig sord att till dess högste anbinda, de i dess ingen tvo eller besinna dröjsmål förtinndt, utan sig mycken befind att de med vederbörden practicer och förmyndare anbör och förbi gemene och förmyndelsens förbrutit. Då att den vij att för sådane icke tage till nåder de dåller vill förgiva inbördes omigenom och nödtig anmärkt andt, Kung vår förordnat, Eder som och vill den nådigste att den Ofvervåldsche förgifvenom och den Rikets af Adell som vij sidst sist inkommen, förbe anmärkt: sin vet sådan, vår vår drand troverdes och andre anförvandter anförer, sådan för vij och förmyndig eder Nådeligen vederbörden förmånte och förmyndte, att förer någon sådanne till inger sin rekne anklagan, som tillförande på den Rikets förbe förbrytelse vermit, och sig antingen till tvingt anbinda, eller allenst om vår de till att sådan förmyndare, i den ingelunde någon lagd eller sällskapt vårt lagde Rikes av de åro förmyndar, under den pryd tillbaka gen eller och där de åro Rikets, eller allenst för i sådan tvingande och afvikelse tage den med förbud förbudet till vårt Rikes förbrytelse för: Sveriges

[illegible] Jahr 1613.

Jan. dato 9.

Alle och enhvarlig som vår Barmhertig Gudh troo Man och Huldhetsmedh
vår Nådigste Herr och Förmyndare Herr Jacob Gabrielsson de la Gardie, Herre
till Ekholmen, Herre till Pålsby och Riseholm, gunstigher.

Gifven i Stockholm
den 18 Januarii
Anno 1624

Jac. 44 5

Alle och enhvarjo som detta mitt öppna bref
se eller höra läsa, hälsar jag Jacob Jonsson Duna Gärde
samt alla mina

[illegible]

Skedd i [illegible] den 18 Junii
Anno 1654

3.
23. Apr 1613

6

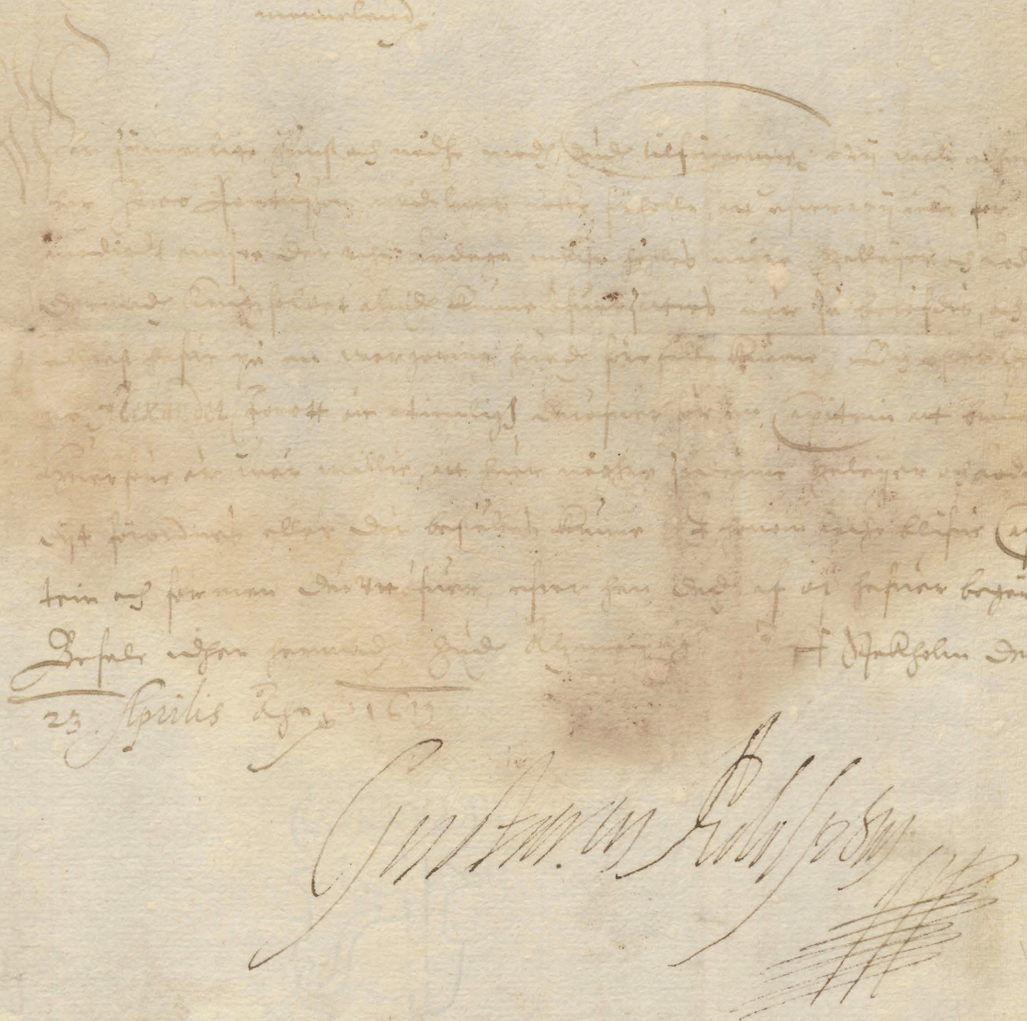

23. Aprilis Anno 1613

19.

4.

30. Apr. 1613.

8

30. Apr. 1613

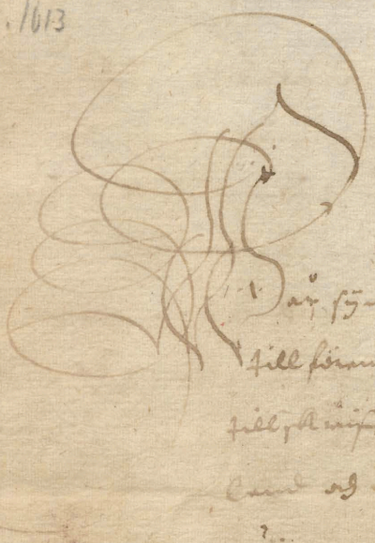

Vår ständ adhlig och ofrälse menige Landtmän uthi Finland,
Höghl. och Ståndh. församlade Konungs och Rijkes
ste Råd Curier till Finland, Curlig till Ost-
Land och Liffländ. Commendanter.

zů den tractation som Abtzbergs prell feintzbrů; Men fůr den Landtags ostůr förhoppningh prüller bleistůr förhindres og gůn tilbraken. Dů müller sankenen zů ers nemes sins feintzbrů, ögn fůr till prodt ögn, aller ögn: nemingh.

Og zů dell aber nůr Meeningh sů mijdlis gemen prüstůrher par Ren, mů mistenligh nůmen, Ds: dester bůsse tell filler gestůn Rumes, as mod dem os aber nůdl: sanken, dů Cur: mijn aber nůser, as dell mij: förstoner ich Fells os og Rijken, nijt tigdt og Rijksenger nůmen, dell g. R. nůr Rum Aemden, sijs dell Rijske Regemenghs prüller ogsůtigher, prüder ost sanken, mit os omstündigh tůmens sůntenghet og gestijs bstijmkinder, Rů nijt mij sallen sood os nogh" og grůnden ostůr mügha, besinne mij den Contract som mell de Nonzündisker zů g. R. nůgner ich ogpriserd, fůr den meiste gůn för sijs, ich allemest Lände os og för" den mod Landes tell förbenghs, og dů nů minste zů nöger ögn tell gůrende tell godt fruid og münsker, Wen og Brůnijs tell förbestrings og nůr fijnden de Kolen tell ostbrůk; Hůn" foir mij og mů ingen tingh sollen eigher og skre, ögn ars den nůnligs Landell: Abtzbergs möser gůn för sijs, og mů ons öv" perligh ünde og Vlygůngs; Men os bleistůr dagsligen dagh" mer og mer förbenghet, ostter den Lande Stůnden ögn Rů" nigdt, om de Rijsdet Bambergisker beistündigdet, så ers mij ich lijdes nůgtwisker zů Vlygůngen ost sammen Landell, sildt moden mij ingers nůst för om de Munsterijsker nůllig og benijgdet, förnimmer og dů ostůrs ogn, as de Kleijsker" mijster, ich nůmen sijs gestůn mell de Nonzündisker förmeng, og Landt de Nonzündisker gröv Land mener nům ostůnding ögn om fry: Og ögn dagsdem ich, as inbündis gradt,

mwore alle Fremmende Nationer, tilligste med den yderligste Flid, Hvilket alt ikke kan erlangis, nis vi gå dennem hiemstede ganske vinge lidige, og en dem under sin nådigste Beskiermelse, vendrads vidt vidste, Hvilke dette vinder, gå dog ingen skiellig kand oss nå fremmed, vides vi: dette dagen afstander S. Mt. med disse Commissarier til Ukiøbing, og giøre sig mogelige flidt, og mågos med S. Mt. Ver nådigst Minde, Hvis til vi mågte tiltroste, nis: Om vi tilligste med andre disse gode Mend, gå fremdeles deputeret skulle) vdi til det høyeste vinlegge skole, Hvis nu med S. Mt. Vores fordrøgtelig skulle vinde oss skiellige mwore, og ikke skulde kalde mågte vinde skiellig, til vi Os gå med største flidt Dagelige dristt vist skulle, Men siden: skulle vi nødsages til Vinde Beskiermelse, Da ikke finder vores Fiend Maiestæt, vdi alderdelige Vinde Hensyn, Modsætter, mågte tvinge og skade os Vedvarge, for den Naturlige Kiærlighed skulle, som den: Mt. Jo hun til sit Rige og Land, Hvilket alt for til det høyeste for dette vores fordrøgtelig og sagte, skulle skulle for ofte ingen skiellig tøgle for handen. Hvis nu S. Mt. bleffue ofte den vedrørende, med sådanne Conditioner og vilkår, som vdi fremdeles Kgls Commissariernes Instruction skal vinnigt vorde, Da skulle vi vide dette vi stående, Men bleffue S. Mt. ikke vedkiendte, eller og de Ukiøbere Vinde sig dertil, for vore, Da skulle Jo vore ofte vidste, og sandelige for ofte dette vi Landes vnderdanige fortrøstelig, vnsen til vinskelig og for Gud med de Ukiøbere, eller til vor ofterdelige fryd og fornøielighed. Vor fryd og vinskelig vilde med gode vilkår, og oss og Ukiøbere tages

skulle, Da vor oss vår afvinde Land Adgang, Ofte Gotzlands og videnlegdt, og vår skiellig oss sang Caveret, Da vores vill den høste og dyggeste Tydsche, Men siden skiendig skiellig vor vår og beholde, og vendrads otvelig. Da vore ofte fryd og ofterdelige skand ikke skulle Landes vor Vinde, gå skulle vi Os vel vor vor den allerst den Vedvarge, Men for Land vindelige Da til Rommen skulle, ofte siden vor gå den skiellige Vinde, Da skulle vi vide Kommen: vi den skiellige Vinde, Da skulle vi Os vel vor vor Dømme om, Da skiønt ikke skulle Ukiøbere vor Kiøbstæder skole skal Lange Vinde skulle, om de vor vdi ofte Ukiøbere vinde skulle vi Os vel vor vor den skiellige Vinde, Da skulle vi vide Kommen: vi den skiellige Vinde, Da

bemögen, oß sädanne kärstendige skutskälper inghen ogte, fürr ihr
mögne skeen für ogtten Romme mehr. Ins: begiete Jhren
förlogstünder bleistüe, Romme ühr sehen mit tillstüe, zü den Bisch
sijdhen inder ogttenlenge, all dingstünd: mit bist mine Ehrenb
sinne oß sudhen, oß ihren sü ündt mit dem inRompene, ins wen en,
nen dröß inder, dehen zü Lings tijdt Ehren Ren. Oß skülle dog dog
ü ins stellesijnt ohgemende hoob Bisshoppen, en ühr inder lenge Rath
der ihren, sündle sijß allgende tenden dü lenge inbiller sülle,
oß ihren drißhor ühren mögne ongehen, sünr fore ühr till inder Bigiti
nen: sü möge inder sennytijdtin Romme; Ohr ünder dog fremde,
end inall Romme ndhen ihrß, oß forsen oß till ndhen mindeligen,
ins: lenge ndhen sü für ogtten sen sin till zü den ortb, en ümg
oß Bidennenb lindgenb inälle fündy mündn, oß inder tenirb drißhen
ogt ndhen gäbrgijnes ihr, mndß ihren oß bremen ins sülbonde,
Inden dndß: für fenge ndhen, sünr inderb: ndhen mnen de skelen,
sünr de sijß till ümplay oß stellenstünd ijnenligene tilbünde,
förselle skole. Dat zü ihr dnse mürg sijen: Ins sünr de sijß
ogttene sijhen Romme gingß till ümplay Offerere, de skrift,
ün Jnenb Offrünyste dndß sijnent, ins: dat mndß inälle ihre
till fendy, ins ingendnes zamten gün den andre mögen skndse,
sü fremnyse ins byyirb nder Ohmünger, sijnt dat en für lijdt
Romme, oß sin oß Lijdten mnillen mögen fendy oß ümplay ogt,
nester; Jnndler tijdt ihr bist, ins men inder stjendes de skelen,
mndß mögne ünist ellen skelpkes stillenstünd dat: Landns, oß
: sü möge fremmen Jnenb inälle; Dndß inälle oß gogtten sod
Bisshoppen ins skällesijns Ndgsende, sünr: mndß nders Jnnden,
gogtünder skolk, skülle zü mögen ümplay Jn dat: Landns,
mndß Jnenb Ehrenden, für Jnenb ün nnden skelen ndhen sengen

ins: möge ünen Konigünden mydtigs, en de nden nüde mögen
nemens ihr gris ohmendse. Oß ogtten ün fürmimmen ins
Bisshoppen zün Jongstnall till Noigenbergs Ehrenbr, Dürgr,
nen Fürstningen Lüsnaligen Ründe bleistüe für nogsdens oß
oß ogtstündt. Dnsfore nüde ün ins: sädanne förbünde, ins
Bisshoppen ogttene Jnenb Dngß inder Romme: mögen ogt de
Dnfristningen sen: nüde sünden ihr, stenkten tillijdt ihr 12.
edder 14. Mon, Oß ins Jnenb Ehrenbigengs mit Jnen fär
ogtten bleistüe für bünden, Oß Romme: Jnn till nimme mit
gen skrekt, Hündndet Romme mnen fürigistüe, ins men
sedse skndt: sämings ins mögne Jongstüe: simmes Dnfristnin,
gen ins förmnyse, oß giöst fijdse Ongest, ins men: sü möde giöt
Jnen mögen Lipkendß edder stüe Jnn till mögen, Dsgen mill för
all tingß nüde ogt wdsen, ins men sen sijß mill skren, Ej
sädanne Dnfristningen ihre simmes ins Jngge ihr nimmes,
oß zü de Bisshop Listüen mögte ingen two sijnirb. Ogtsh,
ten ün fürmimmes, ins: Ongstüe Ehrijdtsß Jnn: Landns,
oß ün mit Jnenb Hilf logst, mill Romme für ihren mögen Jnd,
Buen, Jnn Jongstüe ün mit ogtstündnes Ehron mndß sijs skelk,
Jnillen ihr stenk till 500. Rijdtsen, oß 700. till Jong, sijnen
sen sijß ohgistüe, Jnillen: sü simmes sen Romme, nüde
Münster lenge, oß Jnn sen inder ihr sü stenk sen sen sijß Jongst,
nen ohgistüe, Jnn Jongstüe sen inder Jnndlens ins mnens
ß, oß: möge sonen tilbüdigen stenkste lenge, Jn nüde ün
oß: Jnsse Dngsen förskider till nder für ihren Ehr Compag,
nie Fremmende Soldaten on 400. Man, Item Jhrn
Compagnie Lijfreindsse Rijdtsen stenk till 500. oß Jhr
Jhren Ordnste Rijdtsen till 230. oß Jhr Regiments Quartir

Hoos folck till 2700. stark. Elliker måss nöder vij opstå
vor vijss Kunl: mayt: vår Commission, at oppsende ost dijsse
ijsterr till ofver, alss dett Kongle Krijgsfolck, som vij förmoder
måste dreffes, skall ijsse komme, Dij are oss förmedler, at 2
folck völl skole blijsse: denne Sommer vedsatte, Jämb
dett opsetzigs möd Rommer, som: oss skulle bij ofver skeppsfull
se, med Hoppen Brods förseglsedt 2 à collmogen, dett vore
völl: sijgh selfst vijstigdt, ost vij skulle dett 2 à ost te till
förende tömbe. Men alldenstund dett för oss ikke allenest
ijss besvärligis, för den stoor Kundskostens skull, som dett 2
völl vöndt oss stille: vårdes. Hoos sijsom vårre Kijsbod
Cristoffer ijss ikke völl mögelig, Ij skole vij stunde fölkes
for skee, dj måste dett gamen dersund, Ost blijsse: så måss
vårre opsetzigs allom Kommigdt, ost vinde 2 skijsse skeppe, om
Rommen: dennem dett skulle vöre tillstede, Skell dett ost
vijnskes Hoos Landz, dj völl dett 2 à 3 till, ost Gunt ikke skeller
fölkes mögd oss sådens opsetzigs 2 skall skömmende (: dog som
dett selfste gierne skeede sin Kund: Vedkost:) oss förstaar, Helligst
"ost" oss besvärligis 2 så många dieter oss skulle vårre Krijgs"
folck, sin dreffes nu så skeedigdt, maden vij 2 denne ofskeer stund
ver dennem skriffe stoore Expenser ost Vedkostens giordt skee,
vij Dieter ikke nu vårre betenkiende for vöglemen, Jämbkes
vij vden skeede vdlens vnder Lands, ost Kgl: Mayt: gunstelligen ans: oss
om alle Kijgsfolcks ost Landzens omstendigheder. tillskrijsse.
Ok ijsse vden vnder gunst ost vnder vår Bevögen. Gud Allmechtig befalendes.
Actum Stockholm den 30. April: Anno 1613.

5.
26. Maij 1613

14

Gustaff Adolph med Gudz nåd, Sver-
ges, Göthes och Vendes Konungh och
Storfurste, Öfver Finne till Finland, Ingri-
ge till Hertigh, med Kexholms Län.

Vår gunstige günst medgiffue willig och benägenhet, med
Gudz hielp altijdh tillförende. Effter som wij
tuenne vår förmyndare och Riksens Rådh befunnit oss
vthi Riksens fahl, hafue wij förenat och dett förste vthi
der, oss emellan godh förlijkelse och förmyndare Riksens fahl, den
wij oss gantz vnder enes Landstings medh Förmyndare, och
oss gantz medh Rijken; Därföre gå ehre oss de der ifrå
medh Lengre ligge, och förbiudhe Landet, Krone Fahnen till
vårer och Rijkzens hielp, hemkalle vnder, och så med
oss medgiffue willige, oss i oförsömmeligen stunde wägen emoot
dem, så bygge vnder, som dem dett helligh Rijke,
der i dem hemkalle. Gudh befallandes. Actum Stock-
holm. den 26. Maij. Anno 1613.

Gustaff Adolph

20

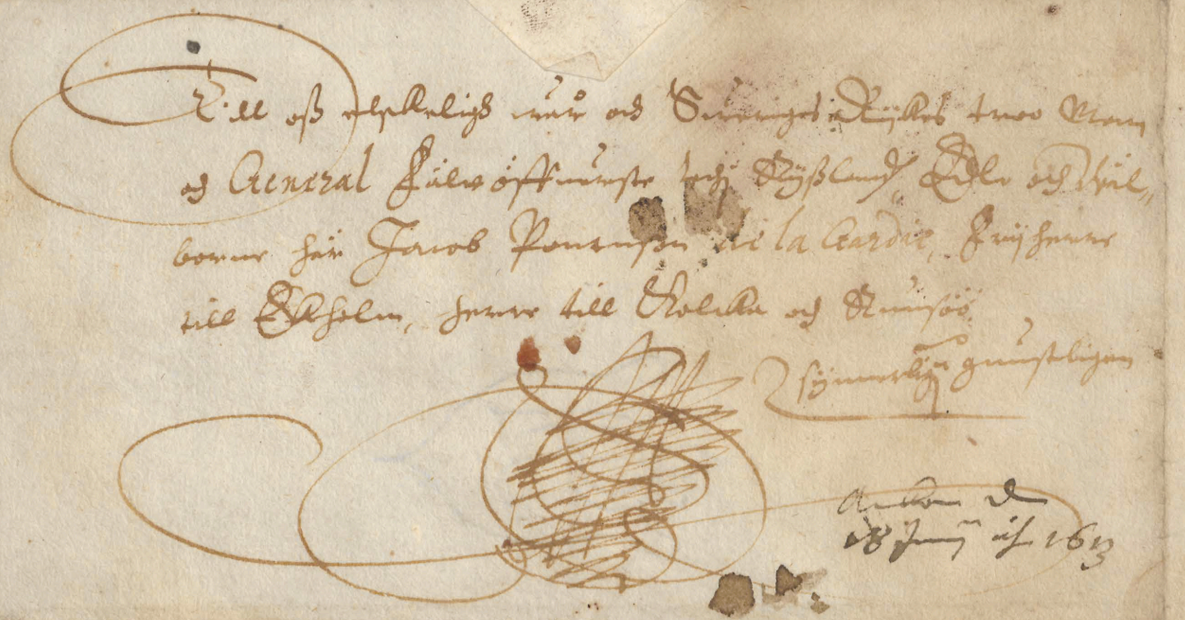

16

6.

28. Mai 1613.

[illegible]

7. 28. Mai 1613

18

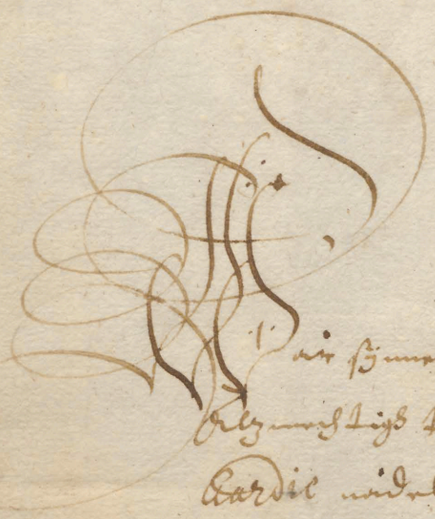

Gustaf Adolph von Gots gnad, Erwelgh
Höchst ad Mächt Verlomde Konungh ad Sverig,
sty Stor Furst till Finland, Hertigh till Ehst-
och Wästmanland

Vår synnerlig günst ad nådig benägenhet med Gud
förutan tillförende. Ehr väl aldr Herr Jacob de la
Gardie nådigen illa förfaller, att denne Adelsman sitt
Inmurmål hand Mäld Kgl. Mt. och vår Förstendighet sitt
den dagsta Canzlern Christian Fryxell, till ofs ehrbarligh
vår trogtrogen Rädh ad Canzler för Rätt Oppstämner.
Förkommen med sin begäran, att vår Canzler måtte honom
hord ofs pröfvat befinnas, Ded sin till mögen tvingt ad begära,
sade, vår Kommer in vår Rijksråd ad den aldstes brudhus,
till ded sin Rätt tienligh vänner; Ad vinden vij ville förstå
vårens pådanne sind begäran vthfalle, efftersom vij ad tvenne
till vår förfogelse med samme begäran, till mögen vist vår Rätt
efter lyse ad Inmurmål sitt. Därföre förstår vij honom
till vilja vårens förfarende, Ad ehr vår nådig begäran, att i
sagde sinom till mögen pådan tingt Kommer, Den till: Kasimir
Jonsson pålidelig ad tienligh vänner, Ded den sin till vederbörlig
vidande vänne vill. Gud befallandes. Datt Stockholm,
den 28. Maij. Anno 1613.

N 17.

62.

Till ost nådigste min och förmyndare Riksråd troo Man, Rådh
och General Fältmästare uthi Rysland, Adelig Välborne
Herr Jacob Pontusson de la Gardie, Friherre till Leckö, och
Herre till Ekholm och Runsten.

Gunnarsdotter

29. Mai 1613.

20

Instruction vor Underhändlingh:

Hvilcken then Ehrenvigte Högborne Furste och Herre, Herr Gustaf Adolph, Sverigis Gothis och Wendis Konung, Storfurste, Ehrfurste till Finland, Hertigh till Ehstland och Carelen. Welborne och Högborne Herre Herr Jacob de la Gardie, Greve till Leckö, Herre till Ekholm och Hörningsholm, Riksens Marsk, Ehrfurste, Ehrfurste till Finland, Hertigh till Ehstland och Carelen, Riksens Amiral

Sedan skall Sr Jacob Liljehr möste möll besätta de vn
der Befäst vingarne, oc för all ting Nyeborgs oc Jeden
go vedt med stark garnizon, oc så lenge en nöjaktig åsyn
vss alle Vijsser vnge skedet dr vss, Oc skall S. M:tz Ting
skall så länge handlen vägnar, vbe för skalle sijg ställe oc
alle gifter sijg besvär sin fordnal ja vägna åstundige, som ähr
handlen ähr skedes.

Huer vb handlen gaar för sijg, de skall S. M:tz Fälttöstär
ter, möte sijg ester dett som Nyeborgs ester tractationen
tracteret oc beslutet blifwer. Men sker den ikke gaar för
sijg, de skall Fälttöstärster strax skicke nögle till Nor-
gärden, oc lasse skiöre dörene oc tille Nyeborgs, alle de
Skeppen så oc Skiöt oc ammodt sädanne som där finnes, så väl
som där om Ryning, så nögaktig möst möjeligis; Oc disse
så alle Vijsser vnge Skedet, oc dett möll besätte, oc med
skall oc ingen vägt tempt förstöre; Dette möste skall oc
saden dett Vijsser vnge alle Befästninger, som S. M:tz
Fiender vb ähr, allen: medan tijd Konnen Rumer, oc Be-
fästningerne med Behörlig oc Fienden skall besätte. Oc
skall saden Fälttöstärster möge sijg ester den Vij-
struction, som Commissarierne ähr medgifwen. Imed-
tijd som Fälen "den sijg Vedenstäd möge mere skicke,
De ähr S. M:t: dett saller sälledes resolveret, at Be-
fem skall: Fälts Fienden skedes, tilbinde de skeppe,
mitter medtagning. Oc dis de den möle Vedertog

skall sen med steerste Arsen ester Vingsholms Belägs dijs
Dog ske den mindst bekvemelige oc besvärligste Vingsen med
en stark garnizon Lemvig Vingsborg. Men sär
de sen alle möle Vedertog skall gemelde Fallen ester
tijs den möre Vingsholm med
skeppe ske skal dett in

Skiöra

Sodan skall sin Jacob Liske möte möll besöke de uti
den Befästningarne, och för all ting Nöteborgs och Jäne
gorde wäl wäl stark garnizon, och så lange som möjeligit äfter
wes allra Nåsbar wägar skedel dertill, Och skall S:t Mts Ting
skall så länge handlen wägnar, wara för sadder sjöfs skall, och
alle gifter sjöfs Nåsbar sin handel på wägnar äfterkomma, som ähr
handlen äfter skedes.

Huar uti handlen går för sjöfs, då skall S:t Mts Fälttöfver
ste, wäster sjöfs äfter dess som Nöteborgs äfter tractationen
tracterat och beslutne blifwer. Men huar som icke går för
sjöfs, då skall Fälttöfversten straxt sielfst wijdare till Nöt
gärden, och lasse skiöna dijerna och tåll Nöteborgs, alle de
Stycken så väl Krut och ammunition som dår finnes, så väl
som dår om Ladog, så möjeligit most möjeligis; Och dijerna
så alle Nåsbar taga Skeppet, och dess väll besörje, så wijd
skall och wara möjeligt förrinne; Och lijke möte skall och
sedan dijerna Nåsbar taga alle Befästninger, som S:t Mts
fiender uti äre, allen: medlen tijd Konung Ruine, och Be
fästningarne wijd Ordning och Fiender skall besättes. Och
skall sedan Fälttöfversten wänder sjöfs äfter den Bij In
struction, som Commissarierne äre medgifwen. Emedler
tijd som huar Skälen[de] sjöfs Underståå möjer emot Skeppet
Då äre S. Mts: des skall sielfst sådant resolverat, att Grund
som skall: Fälttöfvermb stannar, tillbörder de Skepp,
emot nödtörftigh. Och där de den möte Under tage

skall som wijd störste dralen och Ringsfolken längst dijer
Dog wes wara wijd besökandeligh och besinnel Ringsmen wijd
wara stark garnizon Lemyard Nöteborg. Men huar
de som alle möte Underlagde, skall genaste sielfst
tijen möte Ringsfolk, wijd wijnde som den sidst skeppe
skeppe wes skall in Actum 1st Septbr.

5.
15. Juni 1613

221

Wij Gustaf Adolph, medh Guds nåde, Sverriges,
Gothes och Wendes höghborne Konung, etc. Hertig
i Finnen, Storfurste till Finland, Herre till
Ehstland och Ingermanlands, etc.

Wår synnerlige nådige willie medh benugnehet med Guds ahlmechtigh
hielp tilförende. Hij hafwe nogsampt wetter genom wåre skrifft
och sendebudh Herr Jacob de Lagardie nådeligen förestält,
hwat wij hade medh wåre broder högborne furste, herr Carl Philipp, gref
we medh Palt sinnesatt, hwar ifrå oss icke kommit, att H: K:t sielfwen nådeligen wille
fridhig åre, oss nekade sin nådige opå oss hafwende wrede, och
Guds wredigheet genom förlikning, så förfarandes emot, att medh H: K:s
rette befallningsmen till Wiborgh icke lengre skall förfahren blifwe. Och
medan wij oss med H: K:t hafwe förenadt nogsampt wåre goda Män
till Commissarier och Sendebudh som handlen der i Wiborgh emellan
oss och the Rijkes beskickade, som therefter komma kunne, dhesse
wel tractere skole, Der till wij oss Herr iblandh the andre Deputerade
redo och beteendt hafwe. Så är förenyttadt ämnen som tilförende
wåre nådige willie, att i hafwe Guds till the Muscowitiske Händer
och lycka then förnimmer, som H: K:s tillkommer till Wiborgh, Dhesse
och till the andre Rijkes Angelägenheter, Och then förnimmer, att the med
then förste oss i rätten tijdh i wele samanträdha och the Nogwendighe Rät
der förklara skoma skulle, Sendebudh till Wiborgh, Der att
handla och tractere med wåre Commissarier, bidhe om the wele
som wåre Käre Broder till then Tredhe Högheet och Regering i
then Rijkes Rijkedt komma skall, Dhesse och andre samtlige
som oss och Swerige tiänste, och the Rijkes Händer nogsampt
kunder till Frijd, nytthet och tilfälligh och bestånd, Der
till i dhen och rätten wåre förordningh och begäran wele observera
och befinna lycka, Och samanträdha med the andre wåre goda Män
hafliga om alt hwat som i Rätten befinna och oss alla i wåre Käre
Fädrenesland Nytt kunde till wälfärdh och bäste, efftersee then Instruction

N. 2

[illegible] sein [illegible] [illegible] [illegible]

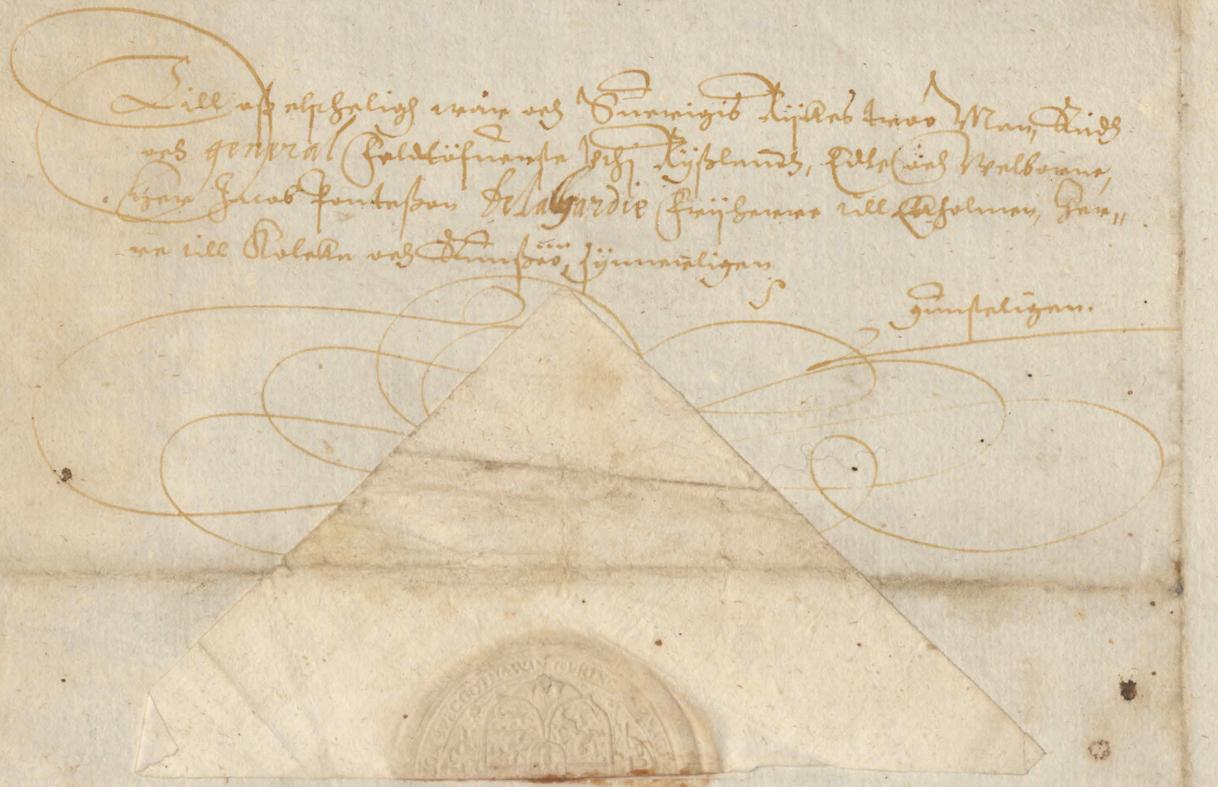

9.
16. Juni 1613

24

[illegible]

[illegible]

[illegible]

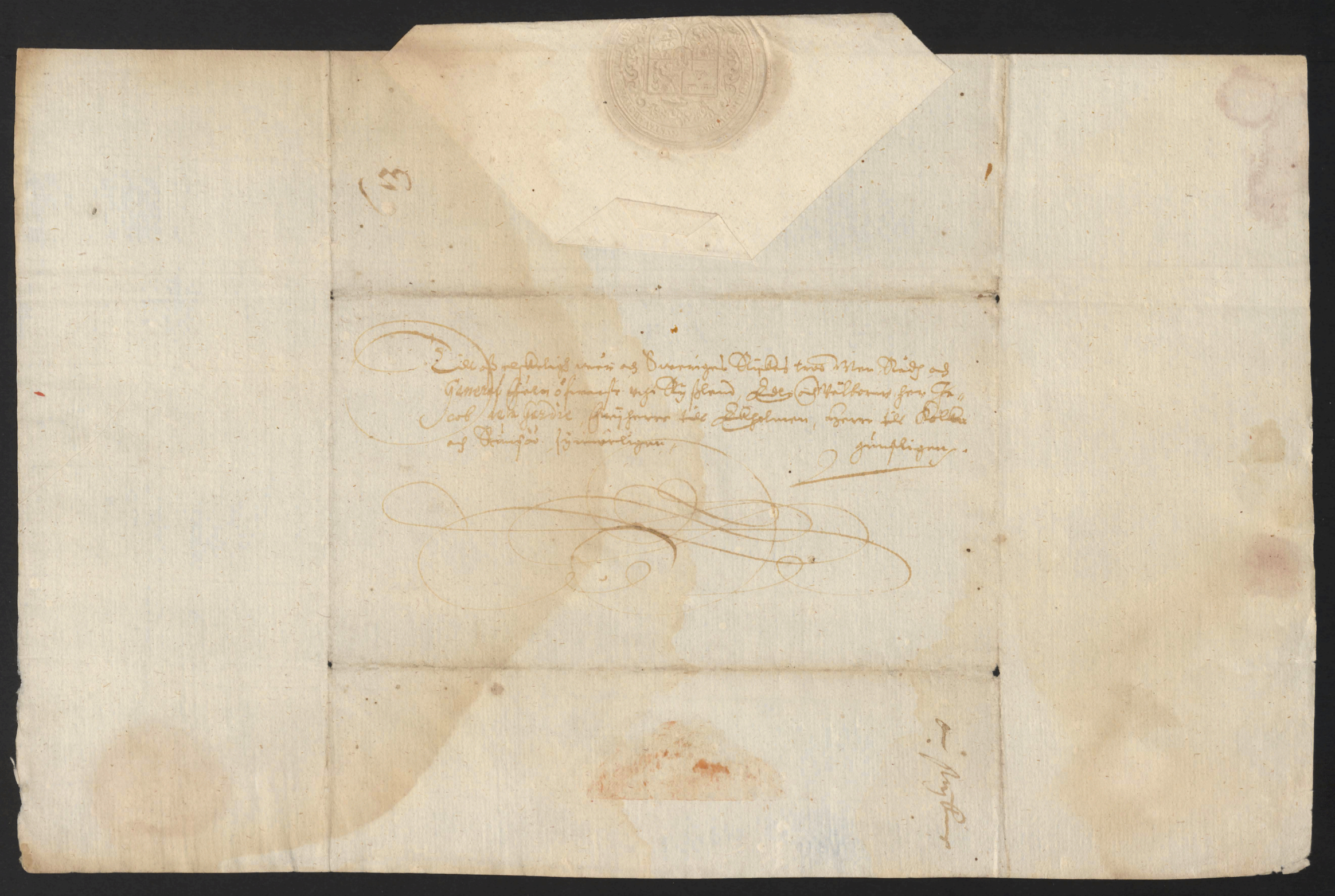

10.
21. Jan. 1613.

24

Gustaff Adolff von Gottes Gnaden der Schwedenn, Gothen, Wendenn vnd Finnen Königk vnd Erbprintz, Hertzog zu Finnland, Hertzog zu Ehsten vnd Ingermanland,

Vnsern gruß zuuor, vnd gnedigen willen. Liebe getreue. Nachdem Ihr Land Vnser geschworner diener vnd liebe getreue Herr Vlofer hochlöblichster vnd Ehrmilder gedechtnüß, seiner, dem Almechtigen Torentz Baum zu seinem Canzler gebraucht, Dannenhero wir nunmehr ebenmessig ihn zu vnserm Cantzler sich gebrauchen Tassen, Als sein wir gemeint vnd bedacht, Ihne wollen Ihn derowegen zu vnserm Canzler, entweder vnter ebenem oder wortzu er sonsten Qualificiret vorordnen, Darauff ergehet vnser gnedigs schreiben, vnd bitte, er wolle sich gemelter Canzler dienst vnd allen guten befehlen, Vnd thut daran vnser Königliche Schloß Stockholm den 21 Jenij, Anno 1613.

Gustavus Adolphus

679.

63

Dem Edelen vnd Vesten, vnsern vnsers Reichs Geliebten getrouwen Assessorn vnd Beysitzern im Reichsgericht, Herr Jacob Pontoson de Lagardie Freyherrn zu Eychholm, Herrn zu Kolcka vnd Rundsöe.

615.

63

5

Um Edem vnnd gebeitzeborenn vnsern vnnd des Reichs Schweden
lieben getrewen aus verordneten Veldtzeuwm in Reüssen
Hern Jacob Pontesson de Lagardie Freyherrn zu Eyckesom
Hernn zu Koecka vnnd Rundsee.

28 Juni 1613. 11.

28

Gustaf Adolph med Guds nåde, Sveriges,
Göthes och Vendes konung,
och storfurste, stor furste till Finland,
Hertig till Estland och Ingermanland,

Vår synnerlig gunst, nådige vilje och benägenhet med
Guds förmyndig tillförende. Vij förnimme huru Ja-
cob de la gardie begär uthi sitt skrifft, Daterat Nö-
jenden den 3. Junij, Hå wille som testamentz förmånd honom
bevilia, att de skiffwar stenhuset och salshuset, icke uthi gå
lighet att förbruka, Och att de Mühlen och fastan sielfwa
skulle stå och stor furste förbehållen; Hwilka de skiepp,
mästar och flere andre saker hafwa sundgångit, Och skullen
icke förmycket Testen, och uthi sådan tidh, och wåra
Undersåtar medh giöra; Förutan vij wåra tillstånd:
skiffwa med lifwalige wår kära Fru. Hå allenastund
vij uthi wegsamma see och förnimma, att Gud then efter-
lemne dess dygdesame skall, Dess möste ähre med Gud-
ligh, Och dett sinne wägen tractera Gud och dem, så
som then wår kära Broder uthi sitt (: hwilken vij för wägen
tigh sedan åtta Aar wåra efterdess hafwa:) Hå will dett
ehl will befinnes och fullföllias med Guds Ahrenstad
och tröwa. Derföre ähr wij efter denne dygdesame, att i ehre
Jo så will för de Nengärdiske som andre fiender
ogte, endoch att man dem icke alldeles så Langer de sigh
stille för dess, möste så för sådanne, Hwem så wij ähre
ähre Rom med dem fogdeligen handla, Dog sine vider sådst

den Pollnische Ostsiöstar ingås Forbund, där med äfwen uti
wåra tilförende, den Pollen uti nyligheit af påfölkat, an
begynt wår Folck af gifwer Ronnen tillsammans, Ty är
den af de förra för andra Två Åhren: den Österligen be-
finna, Hwarå en sådan ock icke tilräcklig tro, Förbe förd-
delen så möjeligt möjeligist Undfly dwärd sammangång,
af icke lust uhns Ryssen Ronnen: att Ligga, Ty där
några skjöta den ost Rände förorsaka, wore den förenade
re perfecta, att ingen: Man så nyckt Ahnar: ehuru med
samen förena, att: wåra Folck att trygdt af påfölkat
stillestånd med Fåra andra, Två år: af ehuru Underskrift,
ränder Ryssen, icke desto tilfogs den Pollnische
sedans, eller den Lund som de innehåfwa, några sjundt
Ligist, Ja Folck de ehuru, Ryssen där: möjeb räs, Två mi-
lest som Ahnar af wåra förlikter. Af Fåra: att påfölkat
stillestånd af Cessationem armorum, med Fåra andra ingå,
Två Folck: den annan gåra på nästa terminer, Nemligen
Tre eller til den högsta Fyra Månader: Af sedan när
de icke förklåras, att: medler tijd ingen annan resolution
Ronnen skrifwa ost, utan förnyja af renovere Stillestånden
på Tre eller Fyra Månar, där den så nådeligst af nyligdt
efter tydand omständigheten Anskrifwa. Hellen af göra
med den nya Stillestånd determinoret på bygget eder
Ronungen ratification af bewilljning: Och på sam
sedan nu skrifwa den tre bröder Pacen af förseende, Två nu
gr: Carl Gonstantin Ahnar, att wår skrifwa pålnisk Ronun

gen: Skolen till, oss oss tilbüdis till stund oss nogsom mod
sonen Crafter sen nüj ofter ost nüns kost en Copie tel-
stellen. Os dis sen dis till sigs sostüs, du den müll
ren stedigs stund oss mellan skugen blisstü, os sodsen kuser
müntag os stemmis oss sollet mellen. Uij sostü os bi-
Rommis nür Trümmester tilbaken, mod sen sten Ron-
nüngen: Skolen, ofter sen: mesningen os Dauer mod-
stellende Copie Rümer förimmer; Dis ost: tellstendes
oss mellen sen Rümer, os nj stemdrelat nist nögos mogen
den blisstü till sanken gisdt, ofter nüls tillstunstü.
Hüdl du sen sten Stjüken nüs Rommer, sen: ester os
gegen lejis nüm, ros sten Nongünden os sijs stellet mürt,
Dod ist os bogelejis, os nüls nj ofter odens förs lugs,
stellet dis nöger sen Roppar Stjüken, sen: Fels Rümer
brükes os jüren busers, mod dod förste. Os ofter nj gen
alle kigenskoter, dis ikke sü grundelagen nösta, du förste
nj os till ofter nüdelejen, ros: dis nösmen Jü romma
nüms os Fridsomes kundsab gegen os küste; Os dis du Nos-
gü disse soller sigs stella, ros: mod kinggo stellis den mod
Stjüken, os allenst sü küs nür sondral, Man sinne: nü-
gen ostmosts mod den, os: dod allenst güen Rümer, ros:
du os gü dod sull kusse tuge sten den, küds Stjüken os
Klenken, os den os nögelejis ist, stenka mod nü Nijes,
sü ros du möge Romma: nüms sünder, Düsen os kusse sti-
ne alle Stjüken sten du Besistninger, sen till ostens tjenes
ikke sollet Rümes, dis dod till nögos Nusigs allen
sningde Romma stüll, ofter sen men gü küds Dauer

müste nüms tillend. Mod sen nj nü sen os stakomer sü-
lodsab sü: Rissland, du ügs nür nödige nülles, os: sti-
dab os sü ofter nögelejis, os os kigenskoter till stusist-
ü os alsidd gestü oder Poster sü mellen: Dester sest-
ü nj ofter: gestigsat ikke nüms förselle. Os bessal
ofter Ehrlich dag mogtigs. Gest Stokgolm den 28. Juny
Ans. 1613

Gustaven Adolph

Dät: Nordänden müll före, wes de ville förnähme weren, dy: ville
mögt vest dem (Hüllelle dagelixen Ring en weter äfter)
klisträ öfterwijlede, dä lange Dijt müll wes: Kumer fä
vendskiming gä folck. Dij vestä de nä Mijnigsstund Re-
gimenter, vest godt 8 Exercerede Soldater, Hülke nij dä
twee Mänader festä Contenterat, dy skall Pränd Hem
nära dem till ofter folgestij, Dy förmode nij wes Colonel
Regimenter, fuer dy ville före ofskommer, skall dy
jä nä minster möge dese nänd Nijen: Fijsser Anderson
med dy Brünsker Regimenter, wöle nij oy Weter förstän,
welke vestä de; Dy fä swares os mijnelegis äfst, skele de Olden
fle Soldater, som under Prändsame nänis festä, stellä vest
ter; Dy förmode nij wes nägt: fä dy simpler soldats dit tell,
wes: skele nära vestter tijdenis langwares stund wegs. Dat
Kumer: os Vndermeister en alle saaker, Dät wes nij soden
vestter som tijdens Kriestä, wes dy som forsab disponera os
langs wäle. Os äfst os Kuns wes nij förnimmer, wes alle
Städer ifwe dy nä Nörborgs Vndertan, Dy tänkte nij in,
gest, wes: dy samer de under Stadsfolker, dä Jenigewelt,
Czarowic Ladya. wes giöre, Orsake festä, Dy wöle os förmeer
alle Stadsfolker dät: Landvest, wes de for sine saaker müll
före, Dä wes efwä dy Kun wird de Muskowitske Czar, wes
ten ifwe Kommer tell finds (: Dät vestter man: sijmer for-
tracte möste:) alder tell Krijg, wes man dä grönge Dorpst,
ingwere, Kun nära mistij os festä: sänder. Hundt
dy stelleständ nä dy Kommer, som: wy Alexander Gonsetsky

Till alla helsingh Adel och Welborne emin och hemmingar Riksins råd
Mad Råds och Generals Fältherrens öfr Nyslotz herr Jacob Pon-
tusson de la Gardie Fältherren till Helsingh herren till Ekholm
och Runtzo sämmandelingen.

anders [illegible]
[illegible]
23 [illegible]

Till ... Welborenn ... Herr ... Riksens ... Mark. Råds ... Generall Fältherren ... Riksens ... Jacob ... Delagardie ... Fältherren ... Ingermanland ... Kexholm ...

12.
20. Jul. 1613

32

Gustaf Adolph med gud den Swenske Gothe
och Wändes Konung, Storfurste öfver
Finland, Hertig till Ehstland, Carelen, Kexholms
m.m. Lands.

Vår tienstlige gruss och nådige benägenhet med Gud tillförene. Ehr
ware icke vår Jacob Heij förde emplagen, och försedd att denne Bref,
uthsee och förmanar Vthe Adell Jonatan de Geer Sone, att vij nogligen hafft
ahndanom efter Ehrens Lägenhet, Cons förfar: Vnder dätingsstedt presenterat oss
sin tienst att vara oss godwilligen lagh Gunda: Vthsee, Emot wore
och Riikens Rijkes förnder, Vthmiddlagen begiärandes att wore förr
skrifft och nådige Commendation till ehre dem oss icke förmodt tvifflar fö
uan att ske förnägna. Och vore sördenskuld att förr: Jonatan, nu fan
dett ahndanommendt ehrender, och wore tienst nytige Personer och dersom
honom till nogen lägenhett och befalles, så vndt som Vthmer förtrogna fö
uan Vthmer tienstlige och Vnderdenigh förhollen. Vår att fan nu förnimmer
jegh denne wore förschrifft nogt förer, vnder tilgodo. Befalendt ehr
ehre formedt gud Almechtigh. Datt Stockholm den 20 July.
Anno 1613.

Gustaf Adolph

13.
22. Jul. 1613

34

Vilstar Skolske mine gunstige herrinder, gönner
och vänder. Vår nådige konung och herre
hafver till skolemästare vid Vilstarna
landsskola förordnat

Mästare Jacob de la Gardie, hvilken nu
vår nådige herre och konung nådeligen vill
att vi skola underlägga och befalla, att vi
vår pröfvning därtill gjorde, och finna
lägligt vara, det samme vår nådige herre
och konung honom ock härmedelst befaller
och förordnar. Vi hafve vår pröfvning
därom gjort och finna honom dertill
tämmeligen skicklig och förfaren, att han
skolan väl och flitigt må kunna föreställa
och förestå, hvilket vi med detta vårt
vitsord, som vi skola och vilja för Gud
och vår nådige herre och konung
svara, honom gifvet hafve. Och
begära vi, att I honom för
skolemästare villen antaga och
erkänna, honom i alla
lämpliga måtto befordrliga
vara och honom under
lägga, så mycket vi
honom till vederbörande
skola. Och hafve vi
ock, på alla håll under
våra skolan för
sedde, sändt andra
vitsord, som med
detta vårt vitsord
gå och lägga
skola. Skrifvet i Vilstarna den 22 Julii
Anno 1613.

21.

43

62

14.

26. Juli 1613

Gustaf Adolfs mins nådige herres och fädernes förmyndares och
förmyndare, konungs och furstens, storfurstens till Finland, hertigs till Estland och Ingermanlands.

Vår gunst och nådige benägenhet med allt gott förut tillförne.
Vi hava icke utan stor förundran förnummit att ni, så väl
som andre uppsittande förbrytare, dristat eder icke allenast
med otillbörlig förhalning, utan ock med flera ohörsamma
och orimelige förevändningar, emot vår nådige befallning
och skrivelse, som vi eder den 6. July sidst förlidet
hava tillskrivit, undandraga och försumma, att ni vid dagen
och platsen, som eder i samma vår skrivelse är utsatt och
bestämd, icke hava infunnit eder, utan ock, efter ni
hafven fått vår skrivelse, som vi eder den 17. Augusti
lägligen tillskrivit och befallt, att ni skolen vara
tillstädes på Nyköpings slott den 1. Septembris
nästkommande, och sedan vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
ännu en gång, den 15. Septembris, med ytterligare
befallning, att ni skolen vara tillstädes på Nyköpings
slott den 1. Octobris, och sedan ännu en gång, den
15. Octobris, med ytterligare befallning, att ni skolen
vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Novembris
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Novembris, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Decembris
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Decembris, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Januarii
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Januarii, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Februarii
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Februarii, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Martii
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Martii, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Aprilis
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Aprilis, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Maii
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Maii, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Junii
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Junii, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Julii
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Julii, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Augusti
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Augusti, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Septembris
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Septembris, med ytterligare befallning, att ni
skolen vara tillstädes på Nyköpings slott den 1. Octobris
nästkommande, och ännu vidare, efter vi då icke
hafven kunnat förnimma, att ni hafven infunnit eder,
den 15. Octobris, med ytterligare befallning, att ni
skolen

ehr sygs sülfvrö forsvärer Kumer. Der yr os selver ofver ehrö
ehrn Contrasst som nuellen ofver os dem dyanter ofv. Ehr unds
ofver vder os K[ö]ngerikes gandt förnüfft som os Kelldrstunds
ydt[ö] vder ofv. ämö ehrn Dtoer slusser. Vegen till dryssys Kom,
mun at traktere unds ehrn, os slav äm nü yö Kvnde on yr ovrö
sygs sydser Kumer om Conditionerne vnd Obser. Dr müsste
os vnds os ick vnds vy R[ö]ynst traktere, ofver som os rell
gn dessvdrn som afvennd ofv os ä[n] Kvennd[rö] skulle, gär
yö[ö] os [illegible]. adviserer vnj vder, vägen ämö Mening
ydt[ö] vilsyssen, ä[n] ats[ö] nidt yr Vegnö[ö]dyr vellen vnjder
ver vy R[ö] Kumer ehrn vnyst, Kumer vidsty dos ats ofver
gellen vnder Diversion sakan stävnds moderere sin vdsyn os lysen,
ehrn [illegible] Vnds ehrnus Regimenter vdgiver vnj Kvnyd
ehrnyde sor stvdsen dagen sygsen vnder vnd Vnderskrön. Dy vn,
dgang Art ädt Vgen gode dysgadet, sä förnim vy vnj stydsen
ats yr sodet os Kvnyd Kvnsdom ofver ofver Obsalnigs vnder
ehrnse vell Vnderskrön, dyt vnj os nü dysse dagen ehrn Kongyde
Regimentet ofver ehrn Kysser Vj[ö]ynes förnyskde vnder, os dru Kvnder
Kolsdet sander ämö vder gnäv-lisse.

Dr Fogster Cassa,

der i Ostensvrö om sin sysse vnds os förnemdt sasvn, tyrdet os
vdt rädsampt vnder kruger at vnder, sö ehrn ovsa ämö vnder
Kn vder Dysser sodet Vgen trusende ofver os gör sysse yr tanvder
at vnj sasvn os and yr sader förnemdt dä ovs ehrnd Affecti,
on skall ofvergnsom vnder förargd ä[n] Kvsvrd, dä ofv vdt
sadder vjttigt Kvt vnder Folk os yr sydse vjrdet Vngvnd,
vndsen sv Kvnder os nuellen ofver ämö Kvndrige, Kelldrstvnder
gdant Vngvgt kvnder gvnnelysen, vnd ovs stand ofver sysse.
Jarvde sondrysdy vnds ovst kvnyst Kilde ofver vnj ehrn
ofver som vnj Kilsönnde vdsver vdsgvnsvrö sasvr, vnj vnder
sydser Vgenserdse sönnde om, vdvde vnj kvsr kvsvrö vell to gvn,
sysser lidt, Kdnnyst at vnj ehrn sysser dvll vndrvssigste, sasvr
ofver vndst vell Kvnder gasvrö vnds sast. Os ofver vnj vdsver Kilde
vnds vnder gvnst os vädr vnvgner. Jder Gvd befalendt. Dat
Vj[ö]ynes ehrn 26 July. Anno 1613.

Gustaw Adolph

Till oss vederbörligh vår och Vnderdånigh Skyldt tvm Man Rådh och Gemeen
ral Lähns Herre vthi Pÿssland, Heller och Wälborne Herre Jacob
Pontusson de la gardie, Herre till Leckholm, och Herre till Wesenberg
och Nÿenschantz.

Vnderdånigen

Till oss elskeligh mön [illegible] Kiöbl. trues Man, Rådh oc Gene-
ral Lieutenant vthi Pyssen, Leder oc Befalningsmann öfuer Jacob
Ramuisson de la gardie, Herre till Leckholm, oc Herre till Roslin
oc Brunsbo.

Vnderligen

15.
2. Sept. 1613

38

Wir Gustaf Adolph von Gottes gnaden, Erbe zu Norwegen,
Gothen und Wenden, Herzog zu Sudermanland, Ingermanland,
Karelen und Kexholm, Herr zu Livland, der
Lande Esthen und Wexsimmerlande &c.

Unsere günstige dienste zuvor und Unser freundliger gruß zuvorn. Ehrbare
liebe Getreue. Wir haben Unsern Obristen Jacob de la Gardie neulichen in
seine Provintzen und Obristenstelle Nieburgk Herzogthum Finnen
und Carelen fortgeschickt, Ihn mit fortsetzung Unsers Krieges
wieder den Feindt, Ihme auch in allen, was zu Unsers Krieges
Wolfahrt, Ehre und Aufnehmen gereichen kann, Hülfflich und
Beförderlich zu sein, Und ist demnach Unser gnedigs Begehren,
Ihr wollet Ihme in allen seinen Verrichtungen, die zu Unsern
Kriegsdienst gereichen, Hülfflich und Beförderlich sein, Ihme
Unsere Landschaft und Unterthanen, so viel Ihr deren
Ihme zu Unsern Kriegsdienst vonnöthen haben werdet, Ihme
folgen und zuschicken lassen, Ihme auch sonsten alle Hülffe
und Beförderung thun, damit Er Unsern Kriegsdienst
desto besser verrichten möge, Wir wollen es gegen Euch
und einen jeden, der Ihme hierinnen Hülffe und Beförderung
thun wird, mit Gnaden erkennen, Und Euch und einen jeden
Unsern Gnaden wohl gewogen verbleiben. Datum Stockholm
den 2 Septembris, Anno 1613.

Gustavus Adolphus

15.
2. Sept. 1613

38

Wir Gustaf Adolph von Gottes gnaden, der Schweden, Gothen vnd Wenden Könning, Großfürst in Finland, Herr zu Ingermanland etc.

Vnsern freundlichen gruß zuvor, Edle vnd Ehrnveste, liebe getreue, Demnach wir Jacob de la Gardie zu Pernau etc. Vnsern Obristen vber vnser Reuterey in Liefland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Liefland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Liefland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Ingermanland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Ingermanland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Finland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Finland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Karelen, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Karelen, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Estland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Estland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Livland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Livland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Schweden, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Schweden, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Gothland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Gothland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Wenden, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Wenden, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Roß in Ehstland, vnd Obristen vber vnser Regiment zu Fuß in Ehst

613

Lille vsb[illegible]ligh i vår vor Herrigib Rijkis tvoo Man,
Rigs vor general[illegible] vor Rijksens Råder
vor Vorbenn dan Jacob Fontijsen De la Gardie Frij
herre till Ekholman, Herre till Roslin vor Riksens,
Fürenelighen,

Vlädeligen

16.

6 Sept. 1613

40

Vår ynnerlig gunst, nådig vilie och benägenhet, med
all tillökning alt godt tillförende. Vij förnimme af edre se-
naste skrifvelser, huruledes samtlige edre och vår fol-
ket förenäte, ehe än samtlige folkens liggiandet för
Kexholm, för sagligen att bringe detsamme till gan-
ske lydno: ehe, vedtagne ringhe och skrönin-
ger, till Ryssofolkens betalning och underhåld. Hur-
vij äre edre till sinne, nädigen icke förholle, kan
endog vij stort tvifvle: Dock äre vij den meining, att vij de
edre nogen dryg mål, skulle samma Kexholms slott,
skulle till edre, både det Finländske och Ingriske
folket, som vij: handhafve liggiandet hade, för det vij
dem och i tijd, ehe med alle nödtorftor försinne, och där-
den skulle mista, huer med Ryssofolkens Kunde bå-
nad och oppehälle, och nogen framgångh emellan vår
närend. Men vij icke sinne tillförsigte, med den skade vij
som de samma hafve ära fordna, sälandet beskärmde klosters,
att vij samma mista kunne den så langsir liggie, förr ähn de
samma Kexholms slottes Contenterade, där igenom dels
tijdhen icke förlängas, och många nigia Land icke liggas ille fa-
rit, dhen och grenseminges förstärkas, och vij alt för tiel
af dem, vår Religion klosters beskärmelse, dy aldramstund
de vår samma så hårdt och stärkedes, att de vijdligen i
denne tijd, nogen skemmeligis skole kunne vederfara, och ehe

Dog skall vår väl möjeligit vår, dän sin skuld dem gånge, med allehanda välstaffater ändring ut försäkra, vår vi med dem giordt skaffa. Dog skall vår ingen Länder sääl tillsammen, så dem dog för sig själfva skall vår blifwa skuldsatte, Länsherr och Länsman, vij som vår Vndersåtter skuldige och Länsmän vägen sielf till sin tillkommande vår. Länsherr och Länsman: till Vnderhåldning, vnder de: Borgmästare och Rådmän uti städerne, de vår: till Borgmästare och Rådmän uti de Kongl: Residentz städer, och de vägne Borgmästare togo säte: Länsmän uti Landz Tinget och Vnderhåldning, vnder vij som vår Vndersåtter, och på de Residentz städer vår vägne Borgmästare och Rådmän, uti de Kongl: Residentz städer, och på Landet vägne Landz Höfdingen, och Landz Skrifwaren, vår vägne Landz Höfdingen, och Landz Skrifwaren, uti de Kongl: Residentz städer, och på Landet

wägen Sunda der Räumer Vndergehabt och tillförordnat. Till
förhörelsen äro ingens bättre eller bequämligare sker, än dessom
förbe[ro]rde äro. Vij skrifve och vnder dagen vpräknades Räntemästa
Knuth, Fürherren och till Marstrand, med Hörr Compagnie Grim
mund Soldaten, Och skall Fiskern Andersson med sine Eger-
te: eijke mästa fellis efftes, Och skrifve vij honom förordnat
ne Landstygge vnder Vtgen, och sinden begifftes skall till vthen till
Skongården; Dessa skrifve vij vthen på: skattgodt vnder
vårt Secret, hemmel: skolum dette bästa Jus efftes vthen och
Lagha Räntor, Och vthen om annat gående: skrifve skall vij om,
och med första resolvere. Datum Wahl vthen den 6. Septembris. Anno 613.

Gustaf Adolf

17. 23. Spt 13.

42

Gustaf Adolphs med Guds nåd, Sveriges, Götes och Vändes Konung, etc. Instruction, för dem som till Finland komma till Lands och Vattu.

[illegible] [illegible] [illegible] [

...s Löfften den finnd, as Contentere dennes Ärer Krigsfolck, Boden
...rer mue fornemme skrifuelse verra: entzs, afsändes Kongl: Mtt:
...alldenstund sen umögligh är till at fölia, as är doch skreplandt Hion,
...aller dör finnd, kasse föra på Blocken, as doch sielfue med folck as annen
...gödt troffet, så mödlig möyeligit, försönis, Och finer: fornemme idher
...verra skriuelse serfarit gantz vgilter mott dem, as fölia dem dör: landt
...ygge, as kasse os sielfue om sündrigen alle sielder mödes. Men dör: för
...mue idher verra dem skriuis, di kasse göra Rådet så vidt på
...andre sidan Nederlendske är os. när Kiöne, Os skier vnderdenigh
...fölia, som ofret dör: Kiöne idher os andet skriuis. Och
...vidt kasse alle dessa mogell, så in: på mellandfalla andre
...skriuelse, så at: idher aller dehis dör sielfues vnder. Ther os la
...ille saken vidt, almegt tilförende punct verra erfaren, skiendt mue
...skrifuelse till idher skeen os nu på ingt sidan, vtan sinat skiönsom,
...och Kiöne som sen idher verra vennskap os tilskund förvisen, vtille
...gildis åt Ogsland, os ingen ellegs sker förnemmit, sen vnder stadt sker,
...os: Ordsällning vesse landtt sigtis Det skiendt Kiöne, Der vnder ingen
...sinat mennt skiönne tryge os Kiöne, Vdsen doch os os ellegs förvisse er-
...rätter er, in at sen mäste sker mögne samblige practicer förvinder.
Derfore verde ingen, at: inden fölle nögen tvee till dem mere, vtsen sraget
os vtsen nögot imödere oprede, afdanden aller ofsigerin os officerer som
sker. La Ville dett sker skriuelse, os skreder dem dödsen åt landt, åt
Dorpt, eller andre verandt, till Lyfland, efter som idher Kiöne tyckis, ey
gode vraget dennes beskaffenhet, så at de inden begifue sig åt skrifuel
eller amorskrede vesse verra dannd, dör de nögot andet anvärta skiönne,
os skier de förgifue, de tilförende verde sker dennt Rigt os Lyfald,
ning vesse, in de dennes dragt, skedet: dem sinera, ingen dem inget
ärer gestendigt eller ylligt, Aldenstund de inden ärer på verder beskyll-
ning skenber dörin, vtsen de möge sällia dem som dem sker beskedt,
Soden skedet: sinde Soldaterne vnder andre Compani, antingen Kiöniß,
ofrend Regimente, eller andre, så många som lust sker till at tiena,
dem sinnd möyne iblend, som der mogt inden ärer tilfreds, os inden längere
tinna verde, dem skedet: os vesse lysten måste sraget afskeden os skedet

...skrifuelse af landet, at lyckelig, så doch: möge verra dette sådane,
...os af dem inden sker nögen skra. Dem ingen: skrifuelse
...verket om vär mening gesker tilkenna. Os vnder Kiöngs sinn
...signet vnderskrifuit, skrifuet i Reffuel den 20 Decemb. Anno 1613.

Gustaeus Adolphus

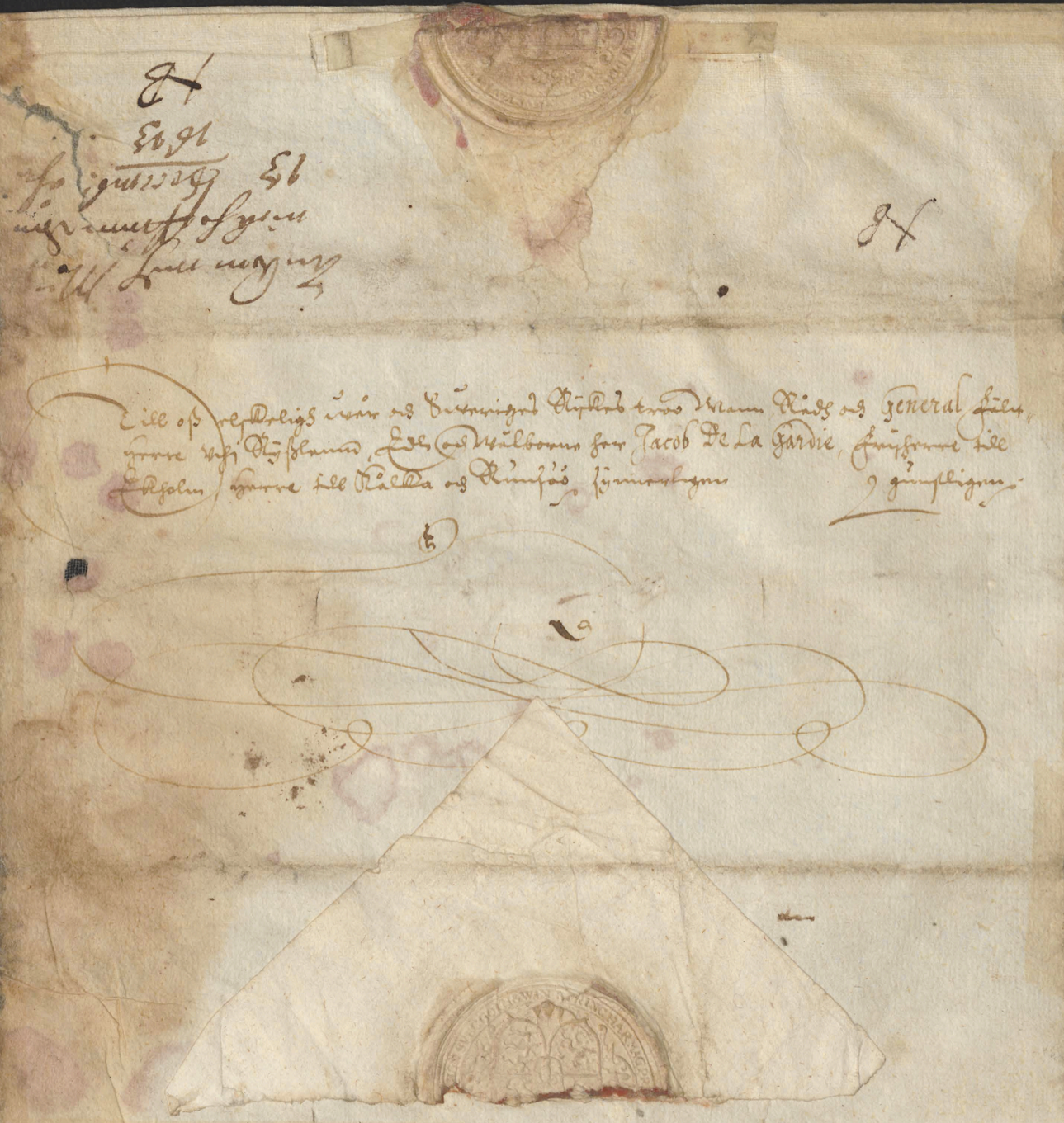

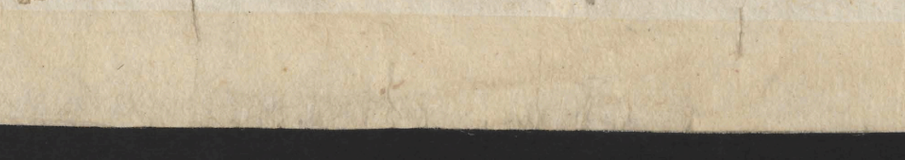

18) 16. Oct. 1613.

Gustaf Adolph medh Gudz nådh, Sveriges, Göthes och Wändals Konungh och Arfhärre, Storhärre till Finland, Hertigh till Ingermanland och Kexholm.

är synnerligen gunst och nådigh benägenhet medh Gudz Välsignelsse tillförende. Oss är hemb Jacob Andreæ dateret Norigården den 30 Augusti genom Mästers Lars Rosenii tillgånge, i går sen vår den 15 Octobris, Vthi huilket förmäler Herr Jacob sigh Eders gå den tijd i medh Norigårdh förblifvit, och medh vårs Krijgsfolck förvändt hafver, och begynte nådeligen att i stadh och slott och tillhörigheter vår gifvandes tillkänna, huru Eder undersåtare och Vnderlydare i Ehrn ifrån andre orter, särdeles Mjölby, Sancte Nickolai, Vmeå, Piteå och Kijrkorna benämnde, så dels vår sielfva dehr hijtkomne, vänner och regentere Ehrn. Huadh vidh Krijgsfolcket medh Rosenio, så vijdare som förskrifvit i Vnder åhr förmälte Ehrn, dels åhr vår allesammans afstyrdt; Oss åhr Ehrnfolck Fänikar medh sitt Regemente och vår Hårmästare Rengter, Jungen åhr Munstrum; Wår Fältherre Anderson medh sitt Regemente, och Wijnj. Fänikar medh ett Compagnie Tijsk Soldater, om Krijgsvandh starck, hafver vår bystandet att Wijnj, Oss förspord att de medh första skole vara dår ford, allenast att i Elfsborgs Lähn förkommer bystandh, förrän dersåst bygstrom skole, och oss hijtåt tienster gijrna Rämer: Oss medan vijdare veder, så vijdt som vara

alle saaker, Kunne saab ostkunninge og resolvere,
Da begiär vij ens: med allerförste, till Kiöb ost ens
vist förslags, på alle sine Krijgsfolck Indländs
og Udländs, Rijtere og Knegter, så mange: der
gestörre: Rijsland kuder vdrent Commendament; Vor
Jesus Kiöbe Kiöller på dem alle, som mesten der: Lan
den kryge gestöre tienst, aller ijke: dette ost sine
Land inkomer, aller sine under sine mend
andre vnderstande, som ikke ijke sin sine ost gestöde;
Da ens vij, Gud fremdeles med Länge sin regel, skall,
Dette fogeligen saab ost besinne og beslute Kunne.
Gud allmegt kär ens nu mugs og Villie, en ander vdj
tonstige saaker ijke, Dett gestöre vij ogsaa för dette
gemen kär skriftelse, först med kär Rejsemester,
saaden med Mj mett gestöre, vdgsanzlt sistens till
Kiöne; Hvär ogsaa vij med förste, begiär sinar og
beskeed. Belangende vdrent Regimente, som
: ijke tillsinnet ens opdrage Reingelst Kiöbe, der
med ijke vij mödigest tillfreds, og ostter sen nu för
gemeldt, ijke till Rijsland afskikkes, kär der sen
med vden Dir en vil accorderendes. Os sasom: be
gierer, ens vij vden vden nodtyrft, de Kjöre tusend Rijk
daler, ost ligen: Koppar, som: ga del kärstende
spenderat gestöre; Da lade vij ost os vden begiven,
: så mange mödeligen beseyde, os vden ijke ligen för
ender vden en Kunne Koppar till, Da longer Kun
nen bleistör beskaet, os den lade beskönner vden
Fullmegtig, sasom ost, aller: vij fremdeles kunne

Cammerråd, där om beskiällandel vår den Kellerst
ad i bryttere ad blijfftår ifrån vdrest Chronstorp
beseår, där i Landrat förlasbrde, Dårför vder vålle
Kästerligist, Gudz vij vder tillfärnde, där god till
fränder gestemt hafftår; Oc ifrån vij ikke tillfärnde,
ad beseår vder allere vågen annen vår timme,
ifftår sin godhe villie oc förmågo, Hvilken vår så förnemb
oss mögeligist, vden där ifrån förlasbe kunde, Dog
ofte ter i sielfftår vogtsamgyt så Gud oc sallerne
fungis, og ad oss i så måtte alst får till ikke vål till
stånd hafftår vder ad förlasbe; Så vårder vij os kiønne,
både till vdgifften vden vådige tillförsigt, ad i ikke gåder
trøstel aller Cadsat vådt, för vår og Guder vnd Landzens
gnåll, ad blifftå vågen tunga og beseår, så længe og
till dess vij vder vnd Kiøgenbard, ofttår vder bryt
ter, där ifrån förlasbe Kiønne; Men dog i vdgen
tigst sammen vder skrifftelse beseår, ad vårra ofte
oss förenigere, og vnder som sielfftår vnder ifrån: tryk
Kall Rosyne ifrån, og ikke så længe aller i Lydsom
tigdt Qualitet timer hafftår, vårra vder flere dryg
ning; Så vårder vij oss gudnåd aldrigst vågen sin, vdgen
aller vågen annen hafftår tilbårdet, Hvilken oss fast
vorre Dåre om vånligdt, og så vijdlig ifrån för till
hafftår gior Kiønnet, i vånlig stilg ad aller Gu
dater, vndst i sin tilbårlige, pligtige ifrån og vnderdånig
hedder bleffår; Og aller dignitater og honores så
vel danst, ad vij for Hoyest oss ingen hafftår gifftår

ordnet, vndt vår ofterår oss ad Klage, Hvem fast
heller gifftår vallom, og får dand får egen nation
tillfalle, sigs i ofterkommer får ofttar, ifrån till en
dygd og ifrån ad vånlegge: Hvorfor vij og ofte den
vndtagendt, vij till vden aldrigst dragit hafftår,
Hvilken og till vor recompens, for vden tilbårlige
tiengte tienst: får till gierdt hafftår, hafftår vdgen
Kunst og Kallet, thi vårt og Rigsmåd vdgi Gud,
Kiøn vij ofte den störste ifrån og dendragendt vårra
som vij vogter vdi Vndersåte bedsste Kiønne, Men
Gudz vdgen dand hafftår förnegtet os vij thi vår
vdgifftår Destruction, till den Kiøbte tractation,
hafftår de andre, som får vår tydst og ælder: Rådgst
vårit hafftår, vden præponderet; Dår vndt ifrån vden
aller vdrest Dubiete, ingtet förenyst vånderfarit,
all dandstand får vår tydst får: Rigsråd, såsom i anden
Land, ingtet Officium höyer ofttår ifrån Rigsråd vdi
Hvilke vij og våre så vel får Gud os, som vnderså
dat tilbårlige altår respecteret bleffår, og ikke
till stådet, vdgiftet minder förvirret dårvdi vågen
Ordning aller Confusion; Og ifald sammen
dendragstunden, ikke aller ifrån tydst af qualitet og för
tienst, så bår man dog, får vågen vndt Rigsråd sam
mer stilling, ikke så kiøbstedligen får andre dog bruk
og ordentlig forhandlinger, som i så måtte altid vndt
dand hafftår vårit Observeret: Hvilket vdt og
Gud vorre dår till förer, vdi i Gud vder sielfftår

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

Commissariers, som Ahlefeldt äfr, skrifvelser mogh
sampt förstå, mit den handelen som Ahlefeldt afr,
skiels äfr, skall äfr förde sampt skrifte ämne, både
därföre mit de Mysbonöyske oc Vendinesyske, skole
näyligen ähle medh dennes Dänningebuch, hänstel
sammen tractation; Hösom oc Hans de äfr Romers
Rände mere till öfverantwordt oc blifve vand om Con-
ditionerne; Oc de Norgendyske som nw förmenner,
de skifve skal vere mere oc ötskilligh meeningh ifrån
os: Derefter nw Lybske, mit handelen
mesten skall förlengiet, oc ifrån den vere tijdh till
den andre oppehölt, oss oc Rijket till skade oc
vanRostnar; ellers nw måste tvinga den till
tractationen. Nw sässen nw mere vis, oss de Nor-
gen dijtte Commissariers, som sijdst äfr till Ahlefeldts
Rompes, sampstund medh mere, Hö oc oss de Norgen-
dijtte Stände bref till mere Commissarier, de ähle
de mes Simpliciter skriffve 3. Rt. mer ehrligh Rijn
Brodher till Norgen, Hvem nogen nyder handell
oc tractation, Hvilk skeer de Mysbonöyske sijs medh
dem skrifve ellers nw; Hvilket oss ganske swär
medh äfr för Romeriet, Oc nw för dampskeep gå
sielvh, ingen lenger tänke, medh den oc skriffve
Hvem ähle medh tijdhen skriffve oss den vor Catholo-
risch för Klevisch; Hvi skal nw mage vinde, medan nw
oss den skole skriffve skynder, eller Hvem vor skade
vinner, Oc saden vinde vere Rijgs expenser, der
efter at moderera: Men gå skal nw dijtte breffve

Till alle och envar som detta Skrifft här
och genom Läsa åhöra helst Rijks Råd och Befall-
ningsmän Herr Jacob Bonnier de la Gardie, Herr till Ekholm
och Herr till Roslaga och Ekeby

19 14. Nov. 1613.

48

Gustaf Adolph

Vår synnerlig gunst och nådige benägenhet, med gudh alzmechtigh tillförende. Ehrbare, wälbördige, vår kähre och troge, wälmechtige Jacob de la Gardie, att denne vår tienere, denne bärare, sigh för goss och på någon tijds hafwing förfogat, och sin beskrifter, sådant, när han till nästa Commando återkom, skole blifwa honom räknat till förmenes; då medhan sådant wahre är, förmår denne vår tienere och afsändinge dess han sadhe till att fördra; wele wij, att: förnembe den tijdhen hafwe wedfogat. Ehlige hafwe wij och nödigt befunnit, att han ännu med skiepp bemächtat för Stockholm, och på någon tijds hafwe Commendamentet öfwer Nyköpings Slott, mente, der till honom förordnat hafwe, till wijdare befallningh, och på längre wij så och bättre betänkter, hwarföruthan wij särskilt dömen, som andre sadher wele lade förordne. Befalande idher förnemde gudh alzmechtigh. Datum Kiöpingehus Wärgsdagen, den 14. Novembris, Ahr 1613.

Gustaf Adolph

14

Eille aff Breedbergs wänn och Svenigh Riksråd twå öfwer Kongs och Generalfältherre uthi Tyskland Edle och Wälborne herr Jacob de la Gardie, Grefwe till Läckö, Herre till Pulkala och Ännäs Kämnärer, Fänrik.

Till ossprelings vnder ogh Drenigh Riksråds twe man Råds oc Generalfeldt
herre vti Riksens Edh oc Kulborne her Jacob dela Gardie, Riksforre till
Elfsborn, herre till Krokek oc Länsmän Schmurleyen, günstligen.

24. XIII. 13

Wy Gustaf Adolph, med Guds nåde, Sverriges,
Götes och Wendes konung, storfurste till Finland, hertig till
Ehsland och Wesenmarkland, &c.

Wår gunst och nådige benägenhet tillförende. Ehrsame, välförnämmate käre gunstige Herr Jacob de La Gardie, rad, Riksens herre, Vår och Vår kära systers, enkedrottning Hedvig Eleonoræ, förmyndare: Efter som Vi nu äro, till åtskillige, för Vår och Rikets tjänst, nödige ärender, förhindrade, att kunna komma till Eder, så ock Vår kära syster, drottning Maria Eleonora, för sin person, ej kan resa ifrån Oss, för det hon är med barn, och hennes förlossningstid nu förhanden är, hafve Vi, för nödigt befunnit, att till Eder, som Vår och Rikets förmyndare, och Vår kära systers, drottning Maria Eleonoræ, medhjälpare, i Vår frånvaro, skicka Vår och Rikets kanslär, Wälborne Vår och Rikets trogne, käre rådgifvare, Johan Skytte till Duderhof, Riddare, Vår och Rikets Marsk, Herre till Lindholm, Hörningsholm och Tofta, Vår och Rikets Amiral, Herre till Finland, Herre till Ehsland och Wesenmarkland, &c.

Vår gunst och nådige benägenhet tillförende. Ehrsame, välförnämmate käre gunstige Herr Jacob de La Gardie, rad, Riksens herre, Vår och Vår kära systers, enkedrottning Hedvig Eleonoræ, förmyndare: Efter som Vi nu äro, till åtskillige, för Vår och Rikets tjänst, nödige ärender, förhindrade, att kunna komma till Eder, så ock Vår kära syster, drottning Maria Eleonora, för sin person, ej kan resa ifrån Oss, för det hon är med barn, och hennes förlossningstid nu förhanden är, hafve Vi, för nödigt befunnit, att till Eder, som Vår och Rikets förmyndare, och Vår kära systers, drottning Maria Eleonoræ, medhjälpare, i Vår frånvaro, skicka Vår och Rikets kanslär, Wälborne Vår och Rikets trogne, käre rådgifvare, Johan Skytte till Duderhof, Riddare, Vår och Rikets Marsk, Herre till Lindholm, Hörningsholm och Tofta, Vår och Rikets Amiral, Herre till Finland, Herre till Ehsland och Wesenmarkland, &c.

Wår gunst och nådige benägenhet tillförende. Ehrsame, välförnämmate käre gunstige Herr Jacob de La Gardie, rad, Riksens herre, Vår och Vår kära systers, enkedrottning Hedvig Eleonoræ, förmyndare: Efter som Vi nu äro, till åtskillige, för Vår och Rikets tjänst, nödige ärender, förhindrade, att kunna komma till Eder, så ock Vår kära syster, drottning Maria Eleonora, för sin person, ej kan resa ifrån Oss, för det hon är med barn, och hennes förlossningstid nu förhanden är, hafve Vi, för nödigt befunnit, att till Eder, som Vår och Rikets förmyndare, och Vår kära systers, drottning Maria Eleonoræ, medhjälpare, i Vår frånvaro, skicka Vår och Rikets kanslär, Wälborne Vår och Rikets trogne, käre rådgifvare, Johan Skytte till Duderhof, Riddare, Vår och Rikets Marsk, Herre till Lindholm, Hörningsholm och Tofta, Vår och Rikets Amiral, Herre till Finland, Herre till Ehsland och Wesenmarkland, &c.

Wår gunst och nådige benägenhet tillförende. Ehrsame, välförnämmate käre gunstige Herr Jacob de La Gardie, rad, Riksens herre, Vår och Vår kära systers, enkedrottning Hedvig Eleonoræ, förmyndare: Efter som Vi nu äro, till åtskillige, för Vår och Rikets tjänst, nödige ärender, förhindrade, att kunna komma till Eder, så ock Vår kära syster, drottning Maria Eleonora, för sin person, ej kan resa ifrån Oss, för det hon är med barn, och hennes förlossningstid nu förhanden är, hafve Vi, för nödigt befunnit, att till Eder, som Vår och Rikets förmyndare, och Vår kära systers, drottning Maria Eleonoræ, medhjälpare, i Vår frånvaro, skicka Vår och Rikets kanslär, Wälborne Vår och Rikets trogne, käre rådgifvare, Johan Skytte till Duderhof, Riddare, Vår och Rikets Marsk, Herre till Lindholm, Hörningsholm och Tofta, Vår och Rikets Amiral, Herre till Finland, Herre till Ehsland och Wesenmarkland, &c.

Datum i Wrist Slott på Wesenmarkland, åhr 24 Decembris, åhr 1613.

Gustaf Adolph

Till alle rechterlige vnder ogh Swerigeh Rijkes troo Man Rijks ogh General
Gulstrooze vnder Cyffelund Wder ogh Wälborne herr Jacob De la Gardie Hrr;
Herre till Lohlesholm Herre till Rolsby ogh Ringsö, Hmmerlighen gmyslig.

16. Juli 1621.

Gustaf Adolphs mans Gunz nåde,
Sverriges Götzhe ock Wendes Konung,
Storfurste till Finland, Hertig uti
Estland och Carelen, Herre Ingermanlands
&c.

Vår synnerlige gunst, nådige willie och benägenhet
med Gud förmegne tilförenne. Ehr wele wäl
wetat hafwa och minnas Brefwet Jacob Delagardie med
samma Landsmåhl i Estlands nådeligh her med
icke förfallet, det gifwes den samme Delagardie, som
ock Landsmåhl, medlan G. Reinhold Taubes till Ör-
ter och Wäby Enkefruinger, och Ludwig Taubes till
Maidell, efter den tid wår Revision icke är
nögaktigh förnumen, då gifwet tilsyn den Dilation
gifwids att colligere de pläal, som de förmenta
sigs willia hafwa Vom med Eerligha och gilla
göra, så och befalles förbe Landzhöfdingh Rämter i Se-
guester, efter som i ock nedanföreskrifwit patent vist
skriftligt befallning till at fara och förnimma. Desse
vår förordningh nådeligh, åt i samma mått
patentz gemfalds förfarandes exequera och
fullföllia. Gifwet vår befallande. Dät Lägret
vid Helsingfors den 16 Julij Åhr 1621

Vår Herres Adolphs &c. Eder wälbetygh at vandhe wij
och till Revision nädigst förordnat hafwa Vom sam-
mastädes G. Reinhold Taubes till Örter och Käby anfwänge
och Ludwigh Taube till Maidell ock Landzhöfdingh i Estlan-
den, Då befinne wij dhe många omständigheter
och förmente grunder som dhe till dess dem skulle
+ hijdelse bewijsa, Landsmän ifrån
widh den dem
tilltå Landsh

förbor plausibilia nijckert minder nijagtige äro, förfar
wij och Landzhöfdingh Dilation gifwit hafwer till
Sep. Decembr. dess ijttarligare documenter att col-
lera, och rätter wår gifwe Sententz förmena till
förmera, förbenk wij den nyss Dilation bestäl-

Landsflychtiges Mandat.

Gustaf Adolph medh Guds nåde Sweriges,
Göthes och Wendes Konung, Storfurste till Finn
land, Hertig uthi Estland och Lijfland,
Herre uthöfwer Ingermanlandt &c.

Wår gunstelige günst och nådige benägenhet medh Guds tilförn.
Oss förunnar storligen, den skapt, gruds wyssare then tilf
mågo wara, att medan wij nw äre på tridie Månaden fran wij
Sytket, wij lyckwist ingen skrifwelse eller adviser ännu ifrån
der hem mist fatt, sedan den 16 Octobris från Riikzrådet till
Riigen. Ey mindre wij gerna wille ställa ordre wij alle saker,
oss nogh kunde fatta till att commendera, att all ting medh
i tijds bestodhe, som den Lijfländske staten angår, Så kunne wij
lyckwist sådant icke wäl göra, medan oss än owissteligist är,
huadh Rikzrådet tillstånd på den sidan wara kan, Hwarefore
effter ifrån Upsala ostwart ostryngs, dare j skulle medh Lin
thoperna ost förnöigt Tillstånd ingånget ost sendt hafwa.
Hwarfore förnämligast tilbefale, att j sådelige och idheliger adviser
oss fan effter, huadh tijdh wij för en status rerum äre, så wäl medh
fienden som Eder, i alla wärke, på dest wij wele kunne, huadh
oss i den wij annan stadz stöd till att göra. Och på dhet j
lyckwist mågen förnimma, hwru wij på all sådelige wärke att
Riigzstaten i tilkommande Sommer i Lijfland gälla skall,
sätte wij för dess skuld eder att Extract på folket, som wij
hafwa ämnat både i Felten och Garnisonerne bruka sattje, Hwa
dess willendes, att j grandeligen ystahna sattje hwru mykit folck
j nu på alle orter hafwa bestallit både till hest och fott, och,
balancerendes eder wagt emot fiendens disposition, thet dem
lönar, om j för medh kunne komma till wästa, eller om j
mågat mera bestöfwer, eller eder medh mindre bestellja kunne,
Ey omsedt wij alla kunne wisse mågat förut förutsee, och mygli-
gen förbe bringa så mykit tillwega, att wij thet icke sielfwe
nödwendeligen bestöfwe; Förbe dess mindre, thet wij sådelige

förminer, ast j offer dette försagret ingelunde kunne ske
befalya, med videre j beliefve andrete, neste nøyse till,
skriv nøy lage, ast nøy skude der vide dyderstruet till ein
fore Compagnier Knipte Hester, af them in wærket, oss
ther ere Degnemte Soldater. Som vele fordenskill
med dess allerstørreste skade ass en skelekubelige liste kø
alst dette hyssfarende folk, oss der skal dret ogsa advis, skude
j sielfsse on alle saker förmenes. Vedkel vele nøy, ast j
sielfsse ast noga oppsende ther med, dess icke skelke mø ass
mellem i strenge møle hazarderes oss forskielle, dem sø nøye-
lis müeligis vir, på dess kiste bevenne, Dmmelsigen Hester
riske oss unkommelsigen dess Knipte, og på snielkes, nøst Gude,
den Kiffendske Statens defension nøst sænger, ast dess icke
gemme nøgesinde mehr sø mø af siss komme, dem mæl
hostilis besiffre, dem gemeds dess Dermske Folkes bremger,
om snielkes nøy offte dielfsomme skriftelis sielfsse, ther mehr
nøy ün in ast j sündelsigis skude kom ske ifrån eder med forste
lägenhet, anstinger till Land, ther ther dessen hazard ske
kan, eller vird förste fordenstet, både på dess, ast skemot-
te sigh ester nøgot reparera, oss ast Anordningerne desse
Hester for dem skelge tillmäkle komme.

Rüstning- oss Skantzerne moste j vesj icke mere to sielfsse
- dess vogt, ast icke finden dem nøgenstädes skemmelsigen
forsiffre, Derdele på Grentzen mellem Dyren oss Dorpt,
oss sälegelden ast finne oss en ort med Proviant, Krut, Lod,
Linda oss all annen nödtorftigis ammunition: dyss på forskid
är, dess jen icke för fael på skemmet skal, nøgen sagen dess på
morde. Sakmmelsigen vele vej, ast efter Anordningen
på Dirpen ske giordt både på Skemmel oss Kieninge,
j skudenskill Hester tage all Skemmelen ast Skunden som
ther vird deputerat vere, oss gemeds ther fole skude, oplige

anmerkede, ast j bede Birgen ther med vedskrive kunne,
Dg skikket der är ast endrygka vör under, på dess moste
lade oder vere anlages, till ast folke oss Birgen oss
Kopsk till tregen skude, gemeds ther på Platzen nøy ost skrive
importans erwarte, än j till ewentyrs tænke kunne, oss
skudenskill oder skrivelsigen befale, ast j them skunden
för ingen deel os på instet sätt tillkomme katze, mere
kunde än nøy eder tillförene sehre tillskrifven hätet.
Endeligen, medan j ock på ammunitions saken sehr vers förräd,
efter som j af nimelde skrifvelse sub lit. S forstaar, dog vele
nichtes j skude oss dertil vird dyderstruet före sielfsse Landes-
vere oss ock Kreutzen dess ost bedre, sampt Hester
skude sielfsse Landes Lods, oss endskjönt Kolus skamedes,
oss ther till Dorpts Hester Krut; oss ther the Kiepske
: underr dyss Kiöst af mört Krut förskiftet sehre, ther
möge the skielfsse betale.

Till ther sidste, så ther nøy ock möge vente svagt förräd
j sehre vände andre underr, der efter nøy skal Staten dess
Hester kunne conformera katze, Dg skikket nøy eder ock för bedre
vindt som sub lit: C. på Anordningerne, oss skrevs
nøy för tvo ther på sehrenest vedda, nemlinder, ast j
strax 24 för annet försinden ass en Kogen Bugs på ett
skrevs j verbiet sehre, på ved af Statierne os samen bor-
gende skun af the andre Anordninger: Dg skal
der sedd skrevs eder ün in kan på en eller anden Kordzel
os vast gestern: så ast nøy sor kunne, skrevs Månedtligen, alt dyss
oppåt sehre os ün oppå wille instillen 1 May.

Skrevs elsk annet kan vere, dess tilbetros nøy eder sed-
vanlige flejt os förskyldigheet. Dss befale eder på vor Bus
Almegtige. Af Stockholm den 11 January Anno 1627.

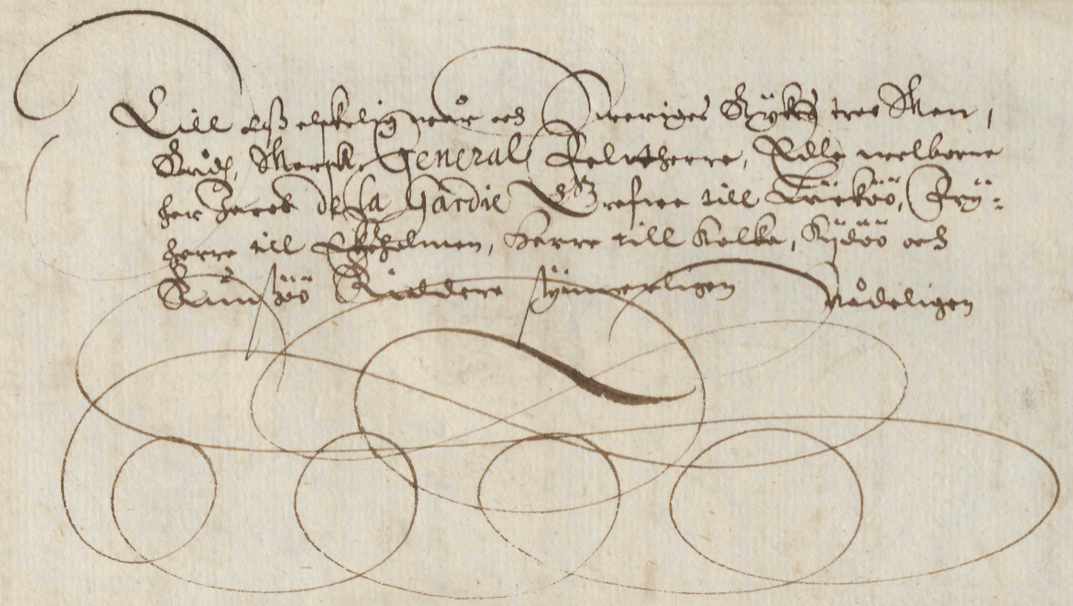

13. Feb. 27.

Gustaf Adolph medh Guds nådhe, Sverig-
ges, Wänd- ock Götha Konungh, Storfurste
till Finland, Hertigh uthi Estland och Carelen,
Herre öfwer Ingermanneland.

Wår synnerlige gunst och nådige benägenhet medh
Guds allsmechtigh tillförende. Hij hafwe nogsamt er-
fore förnummit eller till, huru General, så myckit oss gåer
till är kommit ifrågh, om den Liffländske Staten att dispo-
nera: Hwilket oss nu fuller nögen ordze dher om giffwe,
huar oss vthi tillståndh vthinne wist enligit wore; Men
effter wij ingen skrifwelse ifrå oss nu kommit,
Det förundre oss ingå wijdare om the Liffländske sa-
kers hafwer; Kunne wij heller för denne gongen nögdt
annat befala, än grundt wij tillförende om hafwe
skrifwet låtidt; Allenast är thet wår nådige wil-
lia, att j tilsijn medh vthi Riga till wåre händer hafft,
och giffwer oss vthi vthi advis till kenna, huru j förme-
nen thet Liffländske Krijgzfolk bäst kunne föras och
till kommande Sommar, Det grundt j serlest förme,
nen eller tå göre kunne; Hij sånen wij icke annat
förmedz, än effter den erhållne victoria wid Wen-
den, hafwer, med Guds hielp, fått flinder Alm-
Liffländz, Så wore wij och icke tuckta, än att j in
wore befallte, till att och hella fienden tådan, så at han in
icke mera fåår rooda sigh thet inne igen, Det
på thet j sådanne effter begynnelsen göre kunne,
synes oss nådigast wara, att i begifwe eder
emot Sommaren med Armeen in uthi Liffland

os Logere vdaw austen veidh Wisens, thet vij förre la-
gat sachser, vllest annerstädz dee en Kongs fuer
i begreenbligest Kiemer Rumer, Oc stelle sä nägre
troupper os veidh Dwesten, som vdi den Brandtzen
för infalle kewagse; Ey förrätten thet ast i Ehrland
os Liffanen finnes aller nödtorftige medell tiil
ast Underholle armeen ägtwen sä wee sem i Liffland
sä Rumer i ägtwen "sä" förklärd os begreenbligen lij"
gie thet, sässom nägerstädz i Liffland; Dee"
dersthund i alle tiilförsell gemen Lieder ägn
sachser Rumer; Oc ehrförrätten mest pligtwäg
mellan thet os Rijga, thet i mjölkhl sälwaer
med infanterien, än finnden med sin Cavallerie
reistakes. Oc thet än finnden bäre tiil ast
forttie öfwer dijnen, Rinder i med en Course in
i Liffanen lätteligen divertera os stelle gemen
tiidan, Oc tiilsist thet igemen yä alle fiendtwände
skell vndsettie the Pässningen sem vij yd thet fi"
den en dijnen inneha ffwer. Ehet i ock ahgi
Liffands skiell bliffwa beliggande, sijnd os ingen
begreenbligen ast än veidh Rijgam, Ey tijt
Rinder i sachsa all nödtorftigh tiilförsell bädhe tiil
land os watten, Ehet ligger i ock sä godt sem mist
emellan Räkningsen os Rijga, os Rinden dijnen
bädhe os os med ädl förswaren. Ehwar i ock seger
en brijgga thet öfwer in yä den Dengallske sjöen,
sade i ock thet ifrä en sächer wägs bäde tiil Dälberg,
Dinsen

Dinsen os Wisens, tiil ast thet yä alle fiendtwände fall
ändsettie, os finnden skiell allesä mest wara
rädd, thet i alle dagar wardt thet ighä infallande
in i Ehrlands os Liffanen, os fiendtskell icke
lättelighen wägs sijgd tiil ast sädie öffwer dijnen,
Ehwilkahl thet i en begreenbligen Kiemer, austen
veidh Wisens eller Rijgam i, Den öfwer, os
öfwer alles annad, swad vij eller tiilförne om
tiilskrijfwidl sachser, dräter vij ast i med thet
aldrafinnaste giffwer os eder meenings os advis
skiellenbligen tiilkenne, sä thet vij i skick om alt
sakers disponera os lage Rumer. Ehet befaler wer
Ehrds Leegmegtigd. Datt Dorpten then 13 Februa"
ij Ehr 1627.

Kassaskvittens

14—/14:

1627

Till alla rekommenderade vår ordinarie Rytt[are] tro Man, Råds,
Marsk och Generalöverste, Öfver och Amiral för
Jacob De la Gardie Grefve till Läckö, Herre till
Leckholm, Herre till Koeltz, Ryds och Runsa, Riddare.
Kommendörer

Kådelig[en].

Anno

Quittens Uti Kassaskrifwen Dan 7. April
1627.

Till Oss respective wälb: och Förnäme Rijkzt: tro Man, Råå[d],
Marsk: och General Collegarne. Öfver och Qwarnarne för
Jacob De la gardie Greffve till Läckö, Herre till
Leijonborg, Herre till Wollmar, Rijda: och Riksens Riddare.
Hemmerige

Rådzlige.

Anno 1627
d. 7. April.

Anno

16. Mars 27

Gustaf Adolph med Guds nåde, Sverriges
Götes och Vendes Konung, Storfurste till Fin-
land, Carelen, Ingermanland,

Vår synnerlige gunst och nådige benägenhet med Guds
allsmägtigs tillförande. Wij hafve alla dagar förnum-
mit Eder Skicklighet och Nit, Eder General, och för-
samplades förhållande med svenske och våre sidste bref
allt fär till, Men effter wij se, att det dröjer någon
med Eder ankommande, vele wij icke Eder med våre
nings Resolution förslå länge. Derföre skole Eder med
Brefwet, som i med finnen till den 1 Juny ingått hafve,
det lägsta wij så vare wille sida wända, Men efter i hafve
uns tillförende förfarit finnen, och sardeles Gonsewskys,
svek och bedrägeri, måste i icke förmycket wäl tro, eller
förlåda eder derpå, skole Eder hafve ett
vaksamt öga på alla sakers, så på andre sidan om Eder
som på dem, att Eder icke infalle i nägon tids dag nägot
minst förmode, åtter någon orätt förrapska, I synnerhet
vele wij, att effter Freds är emellan bestodt, i det wäl för-
varen, och icke öfverraskas till någon tid.
Men alldenstund det wille falla oss olägligit, att allenast
göre någon particular vapna hwijla i Lyfland, och sedan
för hela Konungen i Polen, derenföre vele wij att i icke
någonsin inlasse eder i några tractater med dem om,
Utan att Konungen åt Dannemarken åtter resumeres så wäl i
Lyfland som i Polen, Dog skole eder någon tractat an-
nodandes, Kunne i wäl testmoignera wår affection och benägenhet
dem till, Men effter wij icke dem intet tiänste wele, Kunne
i förbigå det att wij intet hålle hafve giöra eder nå-

Post Scriptum

Medan nu stillestånden warar, så vele wij och att j med sådan Convoj
ändsättie Dantzk, proviantera oss sjelf med alle nödtorfftor vedh för, på
åhr oss dags, förrandet och ofwer tarfwan det samme vedh the andre
stadzens på den sidan om Dyrian. Ehe that andra, der"
sådan för hwars skuld wij giorna vele hafwa wedermandt dage"
meinte tådan, är denne, att effter the måst bliffwer wed sin effter
lijggendet; Rijga. Då befruchte wij att Dijdplatzen bliffwer then ige"
nen så förmyckett samtande, that man sådan der ad occasion att skiffi"
cera någott annat om them. Om j nu dess vedh mista Rumor,
och om allt annat, vele wij att dss j med wet alder förste adwise"
ren. Datum ut Supra.

Till Oss helskriget mäst ovanligt Kjärkomne Man, Råds, Marskalk
och General Krigsherre, Ähre och Välborne Herr Jacob De La
Gardie, Wrsfruer till Läckö, Herre till Ekholmen, Herre
till Roslaka, Riksens Råd och Amiral, Riddare, Vår nådigen
Nådeligen.

Ärenden till Eder Nåd
Skriver 1627. och Förut
Sedt itt Kyrkiobr, samma
Innehåll.

Hafven Eder
Gode Vän
24. Aprilis.

Anno 1627.

Till Oss helsningh währ oss owerwigt Rijkstro man, Råds, Amirall
oss Generall Krijgzherre, Öfwer oss Mechtigher herr Jacob De La
gardie, Wrssfurst till Pärnöö, Herre till Ekholm, Herre
till Roccka, Rijda oss Rinnsta, Riddare, Swmarligen
Rådzligen.

Ehrkom till Eb. Dan 13
Aprilis 1627. och Förel
Lest till Kiöpstäder, sampt
Landen.

Ehrkom Oss
Gotsala den
24. Aprilis.

Anno 1627.

gerd nöijdare tilståndh der sammo at förlangia, medminder
at ett generall stileståndz skrifft Rijnde, Gülche kas, så wehl Chrÿ"
stian sahr Jÿfflandz oss ehr andre Provincier Comprehenderede.
Oss ehr ehr tilfrägt sådann swarade wore, Rijmer j sÿa
dann, att ehr om kan begreembligere tractera j Chrÿstian, än
j Jÿfflandz, oss fallar remittere then tijdt, effter sin nöijdt Landz"
kärin sÅsom generali rerum in Borussia Gubernatori ock nöijdare
macht ock ordre der om gifwit hafwer.
Emellan wore nöij att j fall ock sakar i god beradschap, oss
sÅsom nöijdare inn nägre resolution för dette hafwer tilschrifwer
lÅgat, gifwe oss vthrest advis oss Rahmoklande med dett swarasch
tilkomme, hwar j sielfwer förnuman att Rijxdrl ädl tilkom"
mande Sommar bäst förtagah oss ehr j Jÿfland förer kan
tilfÄlla sielfst, effter nöij och förenumte med dett förste til
Regementz Rijxdrz Rijxdrland, oss sielfwer marschera
nödigh hafwer att bruka alwarsambt til regemente j Chrÿstian,
til säga nöij giwanna, om j nägrelunde Rijnde nijsar, oss taga
ett Regementz af bäste Rijttar j then staden eijan, att nöij
finge det tilfrÄlla j Sommar. Hwarom oss finnes macht
währe förer breedt nöijdtigare inn[ehåll] 1 ark 1 oss
medh tijdt fastigaste fulkomligen advisere. Then Ähre Gw"
allenast. Datum Rijtzga gårdh den 16 Martij Anno 1627.

Till Oss helsar wår evärdelige Nådige Herre Konung, Råds, Amiral och General Riddare, Herre och Arfvedane här Jacob De la Gardie, Drots till Sverige, Greve till Edsholm, Herre till Roslags, Rijks Råd och Amiral, Riddare, Förmyndare

Nådige Herre.

Ehrsam och Äbo. Dan 13 Aprilis 1627. och Förmyndare till Kongl. Majt. Person.

Ehrsam och Godtfolk Dan 24. Aprilis.

Anno 1627.

Till Oss pålagt warder af Wälborne Riksdrotzen, Råds, Marsk
och Generaal Krijgzherre, Herr Jacob De La
gardie, Wrssfru till Läckö, Krijgzherre till Ehstland, Herre
till Roccka, Ryda och Kumba, Riddare, Swärieigen
Rådeligen.

Datum till Åbo den 13
Aprilis 1627. uthi Fin-
land till Kirchiöl, samma
dagen.

Jacob De
la Gardie
m. m.

Anno 1627.

15. Apr. 27

61

Gustaf Adolph med Guds nåder Sveriges, Götes och Vendes konung, storfurste till Finland, hertig uti Estland och Carelen, herre till Ingermanland, m.m. gör veterligt:

Vår gunstige och nådige benägenhet med Guds lov till vår och rikets bästa. Efter vår och vårs höjstbemälte fader, konung Gustaf Sveriges, av Gud med salighet ihågkommes, general över det tyska fotfolket, Samuel von Essen, sin underdåniga relation vår majestät förnimmit haft, huruledes de Livländske ständer, uti sin i dagarna uti Riga hållen landdag, sig förenat och förbundit hava, att de ett visst antal knekter, allenast uti Livland, till fots och ryttare, på egen bekostnad och underhåll, vid vår och rikets krigsmakt skola och vilja hålla, och därjämte vår majestät ödmjukligen anhållit, det vi ville täcktes vara med, att de måtte få vara befriade för den utskrivning av knekter, som vi nu i Livland för vår räkning låta förrätta, och att vi ville täcktes låta dem förunnas, att de måtte få sälja sitt spannmål, som de på sina gårdar hava, till vad pris de själva kunna med varandra träffa, vilket vi dem ock, på vår majestäts vägnar, av nådig benägenhet, ej hava velat förvägra, utan låtit dem förunna, att de måtte få sälja sitt spannmål

mehr Dz dee aller billige vnd schuldige medell vnder obrigkeyt
schutz lüdge, som dee ny Reputerligs schadens vnd Lengsell,
bestendt Krone schuldige were.
i dessa alla saker i godt acht, vnd dock Lund vnd skyttinger
bleffue Dz mäl behollen: Dz med dess fuerare advisera
Dz tell skyttes om alla vdna saker. Dz befaller vdem
gämmes Bud Dee Lengligs. Datum Stockholm denn
15. Aprilis Ao 1627.

Gustaff Adolph

exhibuimus ad præsent: Regiæ Mtis
10 May 1672

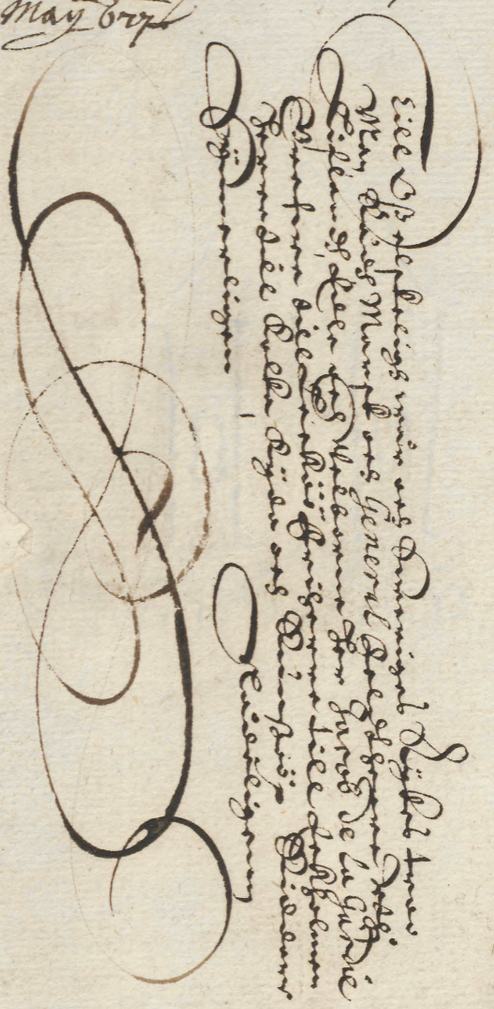

16. Apr 27.

63

Gustaf Adolph medh Guds nådh, Sweriges, Gö-
tha och Wendes Konungh, Storfurste tiee Finlandh,
Hertigh vthi Estlandh och Carelen, Kexer &c. Förer
Ingermanlandh.

Wår synnerlige gunst och nådige benägenhet medh Guds
tilförende. Effter såsom wij tilförende legat Ryttmestaren
med wårt Rytterij vthi Kirkeå Distrikt vthi Skaraborgs
Lähn, Jon Mansk, att j sluter slutet och dijt skole föra Compagnie
Chuasdieter, N. Leijonhufvud, Monsieur den Schmit, Magnus
Gren den Schotte och Kirkeå Distrikt, alleså att wij emot
wåre vederlag och besoldning, att j dem wåle præparera
och bereda tiee offerdingar, dess att j icke sände dem fordt,
för än j allegin Hösten omvart Guds behag, att wij först
vthi wåre dage öfwerskickningar, och Vinter wagen, att
man sådane spadera kan. Dåden effter wij förnim-
me att Ryttmestaren Magnus Gren den Schotte begyn-
ner beklage sig emot oss, Ess förmodandes alle be-
gäran, att han sin skall effter wåre wederlagha med samme
tienst förplichter. Så wele wij ingen wåre
tienstlegare vthan hårter j sand stadh tiee Ryttmästaren
öfwer samme Compagnie att Commendera, att ij skolle then
felix. Ij bese wij nådeligen, att j honom der tiee
Löfwerdnen, hwilket j efterkomma wele. Ij
befalendhe. Actum Stockholm Den 16 Aprilis Anno 1627.

Gustaf R.

Wedh Hofwen

64

BI Codt. S. 1–5

Till dess rättsligh wän och förordnad Ädle och Wälbetro Man, Rådh, Mayst:
och Generael Krijgscommissarien, Eller och Wälborne Herr Jacob De la gar,
Riddare, Herre till Finnö, Fröherre till Elgesnäs, Herre
till Leckö, Kijla och Runsta, Riddare af Swärdet &c. Nådigen

Anhållan om Arrest i Malmö
10 Maij 1627.

Anno

Till Alla rätteligh vår och Gensvarigh Rijkes Man, Rijks Mareskal
och Generael Creedsgenar, Herre och Wälborne Her Jacob De la gar,
die, Herre till Duckö, Presidente till Ekolman, Herre
till Dolcka, Rijda och Runsta, Riddare af Swärdet

Rådet

Anhållande om Pass för Dr. Sy
10 Maij 1627.

1627

Anno

20. Apr. 1627.
30

65

Gustavus
Gothorum, Wa
Finlandiæ, Dux

Gratiam Nostram & favorem singularem
Nobis sincerè fidelis: Legimus hic ante pa
Nostrarum in Livonia statu, unà cum adjun
rum cum Lithuanis Induciarum. Non displicet q
tenùs & ad primam Junij prorogasti armorum suspen
Nobis tantoperè commendas Illustris Dni Sapiehæ, co
niæ procerum, honestæ pacis desiderium. Ac vellemus
ipsæ Poloniæ à tàm cruentis diuturnorum bellorum dest
pacis consilia tandem flecti possit, vel saltem Inducias cum Li
etis publicæ cupidis pacta in mutuam provinciarum tranquillita
garentur; quo nomine iàm statim quidem plenipotentiam & mãno
teriora clementer ad te mitteremus. Sed cum tractatus talis freq
tes communicationes requirat, quæ, ob loci distantiam, non possunt com
modè & tàm subitò, ut rerum momenta requirunt, retrò ac porrò inst
Volumus ut Ill. Dnò Palatino Vilnensi, cæteriscq; Magni Ducatus
Lithuaniæ proceribus de studio pacis eorum gratuleris; ac simul signifi-
ces Nos quidem esse à tàm salutari proposito minimè alienos; Verùm ob
dictas rationes incommodiùs Nobis videri ut ejusmodi tractatus in Li-
voniâ vel Lithuaniâ instituantur. Sed quia Nos ipsi hisce diebus
cum exercitu classeq; Nostrâ in Borussiam trajecimus: ac Locus illic ob
vicinitatem Lithuaniæ cum Borussiâ Ducali, commodissimus sit: quod
si Dns Palatinus Vilnensis, cæteriq; Ordines Magni Ducatûs Li-
thuaniæ suos Legatos cum sufficienti potestate & mandatis illuc citò
expedire vellent; poteris eos certos reddere, Nos fore ad omnia, honestæ
tranquillitatis, vel cum toto Regno, vel saltem cum Lithuaniâ pangen-

benevolos ac paratos. Præcipuè verò cum intelligamus Ordi-
Borussiæ Ducalis ejusdem esse cum Lithuanis voti ac sententiæ;
fieri fortè possit, ut exterarum Rerumpub. Legati se illic hac æstate
interposituri. Sicut enim toedio iam ducimur bellorum & mise-
one Christiani sanguinis afficimur: ità non libenter hujus tandem
miseriæ honestum exitum videremus. Quæ te celare noluimus:
quem hisce Deo commendamus. Datum Stockholmiæ die 20/30 April.
Anno 1627.

Gustavus Adolphus

Illustri ac Generoso Domino Jacobo de
La Gardie, Nostro Regnorumq; Nostrorum
Consiliario & Marescallo, Generali in Livo-
nia Exercituum Duci, ejusdemq; Judici Provin-
ciali, Comiti in Lecko Lib. Baroni in Ekholmen
Dno in Kolka, Kyda & Runsoo Etc. Equiti aur.

Audiencia vid. Inst. Cont. Jesuita
Dom. 17. May 1637.

22. Apr. 27

Gustaf Adolfs medh Guds nåder Sweriges Gothes och Wendes Konungh Storfurste till Finland, Hertigh uthi Carelen, Ingermanland

Wår Gynnerlig gunst och nådige benägenhet medh Wår Rådh och tillförordne. Wij hafwe förnummit huru Ärchebiskopen sampt wåre Superintendenter samt och Wår Universitets Rådige Professorer förmenade att skole Wår Kyrkiaordning sigh medh åtskillige benägne tillägningar tillförandra, emedhan och på nogh många högeligen behöfwes. Hwarföre wåre wij genom wåre Rådh hafwe låtit them dhertidhinnes sammanskrifwa och författa uthi de artickler som dhe medh tillbörlig korthet på Latin concipera kunnat, och sedhan till oss och wåre, att them, till wijdare mögen af Sapienta, eller andra theijnne wore tillförordnade, ytterligare öfwerläggia och förbättra. Hwilke wij sedhan genom förbemälte Superintendenter och Professores till oss låtit kalla, och medh them om förbemälte Artickler, huru the medh att testificera dogh eijka medh wåre benägenhet tillförandra, och att them Sapienta och förbemälte Professores på Upsala Möthe ytterligare öfwerläsa och förbättra skole, hafwe wij them förbemälte Artickler till Upsala möthe förskickat, och sedhan förbemälte Superintendenter och Professores till oss låtit kalla, och

Anno 1634.

Inclusa do Bispo Conde Portalegre

Ankommit d. 17 Aug. 1657.

[illegible] Salphalig[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Mayt. [illegible] Marckars General
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Jacob de la Gardie [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

22. Apr. 27

Wir Gustaf Adolph etc. Bekennen hiermit vor Uns, Unsere Erben und Nachkommen, auch Unsere Reichs Rähte und Getreue, gegenwärtig und künftig, Demnach Wir Unserm Lieben Getreuen Herrn Johann Oxenstierna, Unserm Reichs Kanzler, Unsere Gnädige Willfahrung und Gnade, in Ansehung seiner Treuen, Nützlichen und Unverdrossenen Dienste, so er Uns und Unserm Reich, in Unserer Jugend, und Unserer Hochseligen Herrn Vaters, Unsers Geliebten Herrn Vaters, Unsers Geliebten Herrn Vaters, Unsers Geliebten

Double

Wi Gustaf Adolph medh Guds nådhe, Sweriges, Göthes och Wendes Konungh, Storfurste till Finland, Hertigh i Estland och Ingren, Herre öfwer Ingermanlandh &c.

Wår synnerlige gunst och nådige benägenhet medh Guds allezmechtigs tilförende. Wij hafwe för detta så och nu ther Krigswesendet sin och för Gudz skuld emedh elige benägenhet förnummit, att ehr Gerhard Lödge sigh mycket tachmodeligh benägna till skadan, dan wij oss på wår sida förseeghen ästunde. Hwarföre wij nu dan wij gierna wele sehe dan dem benägenhet pousseerade sakerne wij dem medh flere andre uthi tid och på Latin Concipera lätigit, oss sådant till dem under att wele antingen wägen och Sapieha eller andre beighna eller tilskickade, i dhe mågo wara dem sielfwer behändigh, eller på annat sätt eyka sådhan af dem sielfwer skedd wägen wår befallningh dem för oss förmenskelige lätga: Der medh att tesmoig, need dhe eyka mera wår benägenhet till skadan, och att fan Sapieha må finna dem och oss sielf och wår sak bädhe fan sielf för sin egen person, sådhan och synnerlige sine Complicanter att underbyggia skadan, och så mycket begiäreligare, ne finnas att skicka dem medh skeendeligha ödh skrifwelser medh mågen accordera tilyka med wåra skadh, fandelen begynna och i werkelig stelle. Och efter sådhan tyden nu sasst är förfarandes, att dem Diffendsk skeelstående en ende tyga skall, dog att synas gudh wanna för allehanda dessaker skull, dem emot på nedre medh eller mågen wenda. Så ock sasst wij dhe wåra förre Krigswesendet wederb förbindelig, dem med dem mågen langre wara mächtiga, än dem till Juny ännadh ingå, dhe wij dock eliknel nödigst tiefrad

ort i her Wergehuis och Bille-pänd vnder dem prolongera
in tid Augusti vthi September. Månads, gifwandes dess,
som vthi förbemte gräfwer åsänder plåga, och der vnder lee-
ga wäl tilfrieds wara, dyster dy icke, Item i afsee
Bille-pänds förelse, samma fred vnderhollen, effter sådan
vthi vthi förbemte stycke tilspricken lydse.
Vthi förbemte handlade och förmädde vnderdra,
befalla vthi nåd i vnder förste ass tilkomne ärender, alt vthi
vthi lägga vthi förnimma gifwandes vthi Stockeyarne vthi
åge. Datum Leegnorgis befalandes. Lass Bork,
Helsingborg den 22 Aprilis. Anno 1627.

Dillenburg und dem prolongiren um dilectionis
allen Septemb. Mandat hierüber der gesamten Ver-
fassung gemäß Resolution pleno, aus der unsers
Landgrafen und dilectionis Herrn Vetters
oder Dillenburg prolongir
fuhrung Gnaden und Meynung, nothwendig
allen dilectionis gesamten dilectionis Unterthanen
Hessen Gnädig Gnaden Gnädigster Landt
mutter, Vormünder Regierer und Gnädigster Herr
dilectionis gebeten; Unsere Unterthanen allen Gnä-
digen Gnaden und Willen zu
Ihres dilectionis Herrn Vetters
Marburg den 22. Aprilis Anno 1627.

Brief.

Anno 1624

Zu Romis ad praesent: Jo. Schalander
25. May 1624.

Ziel Ob: nachricht unsers
Mun Bischoffs Mauritij aus Gen
Lebens Abgang Ihr Gnaden
Ja gunstig Befehlen
Ihre Capellanen
aus Ob: Burg

Zu Ihrer Hochfürstlichen Durchlaucht
zu Pfalz-Neuburg
Meines gnädigsten Fürsten und Herrn
Herrn
Wolfgang Wilhelmen
Pfalzgrafen bei Rhein
Herzogen in Ober- und Nieder-Bayern
Meines gnädigsten Herrn
Eigenhändig

Anno 1657